ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ
τος Ἱδρύσεως 1964 Τρίτη Περίοδος Μάρτιος 1989 Ἀριθμός Τεύχους 6

25η Μαρτίου

Ὁ Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΗΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ
5 CRAVEN HILL, LONDON, W2 TELEPHONE: 01-723 4787

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΗΡΥΞ

Ἔτος Ἱδρύσεως 1964
Τρίτη Περίοδος
Ἀριθμός Τεύχους 6

Μάρτιος 1989

Ἐτήσια Συνδρομή £10

Διευθύνεται ἀπό
Συντακτική Ἐπιτροπή

5 CRAVEN HILL,
LONDON W2
TEL: 01-723 4787

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ORTHODOX HERALD

OFFICIAL PUBLICATION OF THE ARCHDIOCESE OF THYATEIRA AND GREAT BRITAIN

5, Craven Hill, London W2 Telephone: 01-723 4787

First Published 1964 Third Period March 1989 No. 6

Ἐγκαίνια Νέου Ναοῦ

Ὁ ἰδιόκτητος Ἑλληνορθόδοξος Ναός τῆς Παναγίας τῆς Ἐλεούσης, στό Nottingham, τά ἐγκαίνια τοῦ ὁποίου τέλεσε ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Γρηγόριος στίς 12 Μαρτίου 1989. Οἱ ναοί μας αὐτοί, τούς ὁποίους ἀποκτοῦν οἱ Χριστιανοί μας μέ πραγματικές θυσίες, ἀλλά καί μέ πολλήν ἀγάπη καί πίστη στό Θεό, ἀποτελοῦν τίς ἑστίες γιά τή λατρεία καί τήν ἐκπαίδευση τοῦ λαοῦ μας στή ξενιτειά.

Ἐγκύκλιος τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς 1989

Ἔφθασε καιρός, ἡ τῶν πνευματικῶν ἀγώνων ἀρχή, ἡ κατά τῶν δαιμόνων νίκη, ἡ πάνοπλος ἐγκράτεια, ἡ τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπεια, ἡ πρός Θεόν παρρησία. Κύριε, δι' αὐτῆς ἀξίωσον καί ἡμᾶς, προσκυνῆσαί σου τά Πάθη, καί τήν ἁγίαν Ἀνάστασιν, ὡς φιλάνθρωπος.

(Ὕμνος Τριωδίου)

Μέ τή βοήθεια τοῦ Ἁγίου Θεοῦ, ἀγαπητοί Ἀδελφοί, μπήκαμε στή Μεγάλη Σαρακοστή. Ἄρχισαν οἱ ἰδιαίτερες πνευματικές μας προετοιμασίες γιά τήν κοσμοσωτήρια γιορτή τοῦ Πάσχα. Ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς καλεῖ νά ἐπιδοθοῦμε σέ ὡραίους πνευματικούς ἀγῶνες πού θά μᾶς τονώσουν τήν πίστη, θά αὐξήσουν τό θρησκευτικό μας ἐνδιαφέρον. Θά ξυπνήσουν μέσα μας τήν ἀγάπη γιά τήν ἀρετή, τή λατρεία τοῦ ἀγαθοῦ Θεοῦ, τήν εὐλάβεια καί τή στενώτερη σχέση καί ἕνωσή μας μέ τόν Χριστό, εἰς τό ὄνομα καί πρός δόξα τοῦ ὁποίου γίνονται οἱ ἀγῶνες καί ἡ ἀνάλογη ἐσωτερική, ψυχική καί προσωπική, κάθε ἀνθρώπου προετοιμασία.

Ἡ Μεγάλη Σαρακοστή ἀρχίζει μέ τήν Καθαρά Δευτέρα, ὅπως ὀνομάζουμε τήν πρώτη μέρα στήν Ἐκκλησιαστική μας γλῶσσα. Ἡ Καθαρά Δευτέρα μᾶς ὑπενθυμίζει τή νηστεία πού μᾶς προσκαλεῖ καί μᾶς προτρέπει νά κάνουμε ἡ Μητέρα Ἐκκλησία. Ἡ Ἐκκλησία μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι μπαίνουμε σέ ἕνα κόσμο ἰδιαίτερο, γεμᾶτο ἀπό πνευματικές δυνάμεις καί πανάρχαιες ὡραῖες ἐμπειρίες τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος, ὅπως ἡ ἔλαφος, ζητεῖ νά ἱκανοποιήσει τήν πνευματική δίψα καί τίς αναζητήσεις του. Μᾶς συμβουλεύει ἡ Ἐκκλησία νά ὑποβάλουμε τόν ἑαυτό μας σέ μιά νέα μορφή δοκιμασίας πού νά εἶναι ἀνάλογη μέ Ἐκεῖνον, χάριν τοῦ ὁποίου γίνονται ὅλοι οἱ ὡραῖοι ἀγῶνες καί οἱ πνευματικές θυσίες τοῦ πιστοῦ καί θεοφοβούμενου ἀνθρωπίνου Γένους. Ὁ Χριστός εἶναι Ἐκεῖνος πού μᾶς δημιουργεῖ καί μᾶς ὑπενθυμίζει τοῦτες τίς μέρες. Γιά τόν Χριστό καί εἰς τό ὄνομά Του οἱ Χριστιανοί, — (σέ ὅποια Ἐκκλησία ἤ ὁμάδα Χριστιανική καί ἄν ἀνήκουν), — λειτουργοῦν, προσεύχονται, νηστεύουν, κάμνουν φιλανθρωπία, ἐλεοῦν, συγχωροῦν, «ὑπωπιάζουν καί δουλαγωγοῦν» τό σῶμα τους. Λησμονοῦν καί παραβλέπουν τίς κακίες τῶν ἄλλων προκειμένου νά ἀρέσουν εἰς τόν Νυμφίο Χριστό.

Γι' αὐτό, ἀπό τήν Καθαρά Δευτέρα μέχρι καί τό Σάββατο τοῦ Λαζάρου καί τό Σάββατο τῆς Ἀναστάσεως, οἱ Χριστιανοί κινούμαστε μέσα σ' ἕνα κόσμο γεμᾶτο μυστήριο καί δέος. Ἡ Ἐκκλησία μᾶς σκιαγραφεῖ καί διαζωγραφίζει μέ πολλούς τρόπους τήν ἀνθρώπινη κατάσταση ἀπό τῆς πτώσεως τοῦ Ἀδάμ μέχρι τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ εἰς τόν κόσμο μας. Αὐτή ἡ θεανθρώπινη παρουσία κορυφώνεται, φθάνει στόν κολοφῶνα μέ τό γεγονός τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου. Ἔτσι ἡ Μεγάλη Σαρακοστή δέν εἶναι μόνο ἄσκηση νηστείας καί ἠθικῆς γυμνασίας τοῦ Πιστοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Δέν εἶναι μόνο προσευχή καί αὐστηρή περισυλλογή ὥστε νά ἐνοραθῶμεν τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν καί νά γίνουμε κοινωνοί τῆς δόξας τοῦ θεοῦ. Δέν εἶναι μόνο λατρεία καί συμμετοχή μας στίς ἱερές καί κατανυκτικές Ἀκολουθίες τῆς Περιόδου τούτης. Εἶναι προετοιμασία γιά νά μεταλάβουμε τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Κυρίου ἀξίως καί μετά φόβου Θεοῦ. Εἶναι πόθος καί προσπάθεια νά ἑνωθοῦμε μαζί Του.

Ἡ Μεγάλη Σαρακοστή εἶναι ἐπίσης καί μιά πνευματική, συμβολική καί μυστική ἀναδρομή τῆς Ἐκκλησίας ἀπό τῆς ἱδρύσεώς της μέχρι τίς δικές μας μέρες. Οἱ μέρες τοῦτες διαζωγραφίζουν (παραστατικά καί κατανυχτικά) τήν ὕπαρξη καί τήν πορεία τῆς Χριστιανοσύνης. Μᾶς δίνουν μιά ἀμυδρή εἰκόνα τῆς πανανθρώπινης καταστάσεως τῆς Δημιουργίας ὅλης, ἐπικεφαλῆς τῆς ὁποίας εἶναι ὁ ἄνθρωπος σάν εἰκόνα καί ὁμοίωση τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου. Γι' αὐτό τόν λόγο οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί δίνουμε, πρέπει πάντα νά δίνουμε ἰδιαίτερη ἔμφαση στή Μεγάλη Σαρακοστή. Οἱ ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί τά σπίτια μας — ἡ δίαιτα, ἡ ζωή, ἡ σκέψη, ἡ διαγωγή καί ὅλη ὕπαρξή μας — ὑφίστανται, ἤ πρέπει νά ὑφίστανται τήν «*ἀλλοίωσιν*» ἐκείνη πού αἰσθάνθηκαν οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλά καί ἐβίωσαν ὅλοι οἱ εὐσεβεῖς καί θεοφοβούμενοι Χριστιανοί ἀνά τούς αἰῶνες.

Ἡ πρώτη Κυριακή τῶν Νηστειῶν εἶναι ἀφιερωμένη στήν Ὀρθοδοξία. Μνημονεύουμε δέ κατά τήν Κυριακή αὐτή τόν θρίαμβο τῆς ὀρθόδοξης Χριστιανοσύνης. Τιμοῦμε τούς προμάχους τῶν Ἁγίων εἰκόνων, ἀπό τόν Ἰωάννη τό Δαμασκηνό μέχρι τούς τελευταίους Κληρικούς καί Λαϊκούς, οἱ ὁποῖοι, μέ τή σοφία καί τήν πίστη τους, ἐπανέφεραν τήν εἰρήνη καί στερέωσαν τήν Ὀρθοδοξία ἀνάμεσα στούς Χριστιανικούς Λαούς τῆς Ἀνατολῆς. Ὁ Πατριάρχης Μεθόδιος καί ἡ Αὐτοκράτειρα Θεοδώρα, μέ τήν πράξη τῆς ἐνδημούσης συνόδου τό Μάρτιο τοῦ ἔτους 843, διετράνωσαν ὅτι ἡ ἀλήθεια ὑπερισχύει καί ἐπευλογοῦνται οἱ ἀγῶνες καί οἱ θυσίες τῶν Προμάχων τῆς Πίστεως καί τῆς Ὀρθοδοξίας.

Γι' αὐτό, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἔχουμε καθῆκον νά διαφυλάξουμε τήν Ὀρθοδοξία τῆς Πίστεως καί τῆς Ἐκκλησίας μας. Νά τήν ἐγκλείσουμε εἰς τά ἄδυτα τῆς ψυχῆς, τῆς ζωῆς, τῆς οἰκογενείας καί τοῦ Γένους μας. Σήμερα ἡ κοινωνία χρειάζεται ὅσον ποτέ ἄλλοτε τήν πνευματική καί ἠθική μαρτυρία τῶν εὐσεβῶν καί ἀφοσιωμένων παιδιῶν της. Οἱ Χριστιανοί εἴμαστε *«τό ἅλας τῆς γῆς»* καί *«τό φῶς τοῦ κόσμου»* μέσα σέ μιά κοινωνία ἡ ὁποία εἶναι συγχυσμένη καί γι' αὐτό ἀδυνατεῖ νά δεῖ καί νά ζήσει σωστά. Νά κρίνει καί να ἀποφασίσει τόν ἀληθινό καί καλό δρόμο πού τῆς ἔταξε ὁ Δημιουργός της: τή χριστιανική ἰδεολογία, μέ τή χαροποιό διδασκαλία της περί ἐλπίδος, ἀγάπης, πίστεως μετανοίας καί συγχωρήσεως. Τή σταθερή πίστη καί βεβαιότητά μας περί τῆς ἀδιάκοπης πρόνοιας καί φροντίδας τοῦ Θεοῦ γιά τόν ἄνθρωπο καί ὅλη τή Δημιουργία. Αὐτή ἡ πίστη καί ἐσωτερική μαρτυρία διαθέτει ὅλες τίς προϋποθέσεις ἐκεῖνες πού ἐγγυῶνται στήν Ἀνθρωπότητα ἕνα μέλλον σταθερό καί εὐλογημένο ἀπό τόν Θεό.

Ἡ περίοδος τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς εἶναι μιά εὐκαιρία ἀνανεωτική γιά μᾶς τούς Ὀρθοδόξους καί ὅλους τούς Χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι *«πιστεύουν εἰς ἕνα Θεόν, πατέρα, Παντοκράτορα, Ποιητήν οὐρανοῦ καί γῆς»*. Διακηρύσσουμε ὅτι πιστεύουμε καί ὁμολογοῦμε *«ἕναν Κύριον, Ἰησοῦ Χριστόν τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα πρό πάντων τῶν αἰώνων»*. Ὁ Χριστός εἶναι *«Φῶς ἐκ φωτός, Θεός ἀληθινός»*. Διακηρύσσουμε ὅτι προσδοκοῦμε *«ἀνάστασιν νεκρῶν καί ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος»*. Μέσα ἀπό τή φωτοχυσία τούτης τῆς ἱερῆς καί ἄμωμης διδασκαλίας κινεῖται ἡ Χριστιανοσύνη καί ἡ Ὀρθόδοξη παράδοσή της. Συνωθεῖται δέ πάντοτε, ἰδιαίτερα τούτη τήν ἔκτακτη περίοδο τῆς Μ. Σαρακοστῆς, μέσα στούς Ἱερούς Ναούς γιά νά προσευχηθεῖ καί νά λατρεύσει τόν Τριαδικό Θεό. Νά ἑορτάσει καί νά μνημονεύσει γεγονότα ἱστορικά, ἡρωϊκά, μαρτυρικά, χριστιανικά. Μνημονεύουμε μέ ἐγκαύχηση τά τρόπαια τῶν Φίλων τοῦ Θεοῦ, οἱ ὁποῖοι *«διά πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἐνεδυναμώθησαν ἀπό ἀσθενείας, ἐγεννήθησαν ἰσχυροί ἐν πολέμῳ, παρεμβολάς ἔκλιναν ἀλλοτρίων»*. (Ἑβραίους κεφ. ΙΑ' 33-34).

Ἔχοντας αὐτά κατά νοῦν, ἀγαπητοί ἀδελφοί, ἄς ἑτοιμαστοῦμε ἀνάλογα γιά νά ὑποδεχτοῦμε τόν Νυμφίο Χριστό τήν Ἁγία Ἑβδομάδα, τή μνήμη τῶν Παθῶν καί τῆς Ἀναστάσεως. Ἄς ἀγωνιστοῦμε σκληρά, ἔντιμα καί συνειδητά σάν ἀληθινοί καί γνήσιοι ἀθλητές εἰς τόν στίβο τῆς ἀρετῆς. Μέ τήν ἱερή ἐλπίδα ὡς βεβαίαν ἄγκυρα προχωροῦμε μέ παρρησία. Σάν τόν Θεῖο Παῦλο προσδοκοῦμε καί ἐλπίζουμε ὅτι θά λάβουμε τόν στέφανο τῆς νίκης. Αὐτόν ὑπόσχεται, ἀλλά καί μέ βεβαιότητα προσφέρει ὁ δικαιοκρίτης Θεός εἰς τούς δούλους του. Αὐτοῦ ἡ δόξα καί τό ἄπειρον ἔλεος εἰς τούς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἀναγνωσθήτω ἐπ' Ἐκκλησίας τήν Κυριακή
τῆς Τυροφάγου 12 Μαρτίου 1989.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καί
Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος.

Ἡ Εἰκοστή Πέμπτη Μαρτίου

*«Ἐκεῖ δάφνες καί βάγια
θυμιατό καί λιβάνισμα
τίς πάλες εὐλογώντας καί τά καριοφίλια.*

*Στό χῶμα τό στρωμένο με τ' ἀμπελομάντηλα
κνίσες, τσουγκρίσματα καί Χριστός Ἀνέστη
μέ τά πρῶτα σμπάρα τῶν Ἑλλήνων.*

*Ἀγάπες μυστικές μέ τά πρῶτα λόγια τοῦ
Ὕμνου. Μονάχη ἔγνοια ἡ γλῶσσα μου, μέ τά
πρῶτα λόγια τοῦ Ὕμνου!»*

(Ἐλύτης)

Σέ λίγες μέρες θά κληθοῦμε καί πάλι ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί νά γιορτάσουμε τή μεγάλη διπλή Γιορτή τῆς Θρησκείας καί τοῦ Ἔθνους μας. Εἶναι ἡ Ἑορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Παναγίας, ἡ ὁποία μπῆκε στήν ἱστορία τοῦ ἀνθρωπίνου Γένους σχεδόν πρίν δύο χιλιάδες χρόνια. Ἡ θρησκευτική τούτη Ἑορτή συνυφαίνεται μέ τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο καί διαβεβαιώνει χειροπιαστά τήν ἐπίσκεψη τοῦ Θεανθρώπου στή Γῆ σάν ἔκφραση καί μαρτυρία τῆς θείας ἀγάπης καί εὐσπλαχνίας πρός τό ἀνθρώπινο Γένος. Εἶναι ἐπίσης ἡ Ἑορτή αυτή καί πρόλογος τῆς θείας Παρουσίας. Εἶναι «τῆς Σωτηρίας ἡμῶν τό Κεφάλαιο καί τοῦ ἀπ' αἰῶνος μυστηρίου ἡ φανέρωσις».

Ἡ Ἑορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Παναγίας ἔγινε ἀπό τήν ἀρχή τῆς πολιτογράφησής της πηγή ἐμπνεύσεως καί παρηγορίας γιά ὅλον τον Χριστιανικό κόσμο. Γιά τούς Ἕλληνες Ὀρθοδόξους Χριστιανούς εἰδικώτερα, τό γεγονός τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Παναγίας ἀπετέλεσε σημεῖο χαρᾶς καί ἐλπίδας, καί κολυμβήθρα πνευματικῆς καί ἠθικῆς ἀνανέωσης, ὅπως μαρτυρεῖται καί καταξιώνεται ἀπό τήν ἱστορική πορεία τοῦ Γένους τῶν Ἑλλήνων.

Ἀλλά ὁ Ἑλληνικός Χριστιανικός Ὀρθόδοξος Κόσμος ἀπό τό 1821 καί ἐφεξῆς στή θρησκευτική αὐτή Ἑορτή ἔδωκε μιά νέα διάσταση. Ἀπόκτησε γιά τούς σκλαβωμένους, τούς ραγιάδες Ἕλληνες, μιά συμβολική ἐσωτερική καί μυστική σπουδαιότητα καί σημασία. Μέ το γεγονός τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, τήν 25η Μαρτίου 1821, στό ἱστορικό Μοναστῆρι τῆς Ἁγίας Λαύρας, ἡ Ἑορτή τοποθετήθηκε μέσα στά ἱστορικά πλαίσια τοῦ Γένους μας. Ἀπό τότε ἀρχίζει μιά νέα περίοδος μνήμης καί ἑορτασμοῦ τῆς 25ης Μαρτίου ἀπό τούς Πανέλληνες. Ἡ ἐπιβράβευση τῶν ἀγώνων 400 χρόνων σκληρῆς καί ἀδυσώπητης δουλείας ἐπισφραγίστηκε μέ τήν ἀπελευθέρωση καί τήν ἵδρυση τῆς νέας Ἑλληνικῆς Πολιτείας. Καί ἡ ἀπελευθέρωση αὐτή δίκαια καί ὀρθά συνδέθηκε μέ τό θρησκευτικό αἴσθημα καί τό πιστεύω τοῦ Γένους, ὅπως αὐτό ἐκφράζεται τόσο πειστικά στήν Ἑορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τήν ὁποία ἐπέλεξαν οἱ Πρωτεργάτες, πού ἐπαναστάτησαν, σάν ἐναρκτήρια στιγμή τοῦ μεγάλου Ἀγῶνα.

Γι' αὐτό σημαδεύτηκε τούτη ἡ μέρα σάν μοναδική, *«βγαλμένη ἀπό τά ἱερά καί ἁγιασμένα κόκκαλα»* τῶν βασανισμένων Ἑλλήνων. Ἡ ἐπέτειος τῆς 25ης Μαρτίου 1821 δημιουργεῖ ρίγη συγκινήσεως στίς ψυχές τοῦ Ὀρθόδοξου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἡ ἀνάμνησή της μᾶς ἀνανεώνει. Μᾶ ἀνεβάζει. Μᾶς ἀναμορφώνει. Μᾶς καθαρίζει τίς συνειδήσεις καί τίς σκέψεις ὥστε νά ἐλευθερωνόμαστε ἀπό τίς μικρότητες, τά πάθη καί τίς κακίες πού ἐμφιλοχωροῦν πάντα μέσα μας καί σάν *«Λέων ὠρυόμενος»* ζητοῦν νά μᾶς καταπιοῦν καί νά μᾶς ἀπομακρύνουν ἀπό τό σωστό δρόμο τοῦ Θεοῦ καί τοῦ καθήκοντος.

Ἐφέτος συμπληρώνονται 168 χρόνια ἀπό τήν ἡμέρα ἐκείνη πού ὁ Ἑλληνισμός ἀποφάσισε, ἐπίσημα καί συλλογικά, ἐνώπιον Θεοῦ καί ἀνθρώπων, νά διεκδικήσει τήν ἐλευθερία του ἀπό τούς κατακτητές του. Ἐξοπλισμένος πληθωρικά μέ τίς πνευματικές του παρακαταθῆκες καί ἀντλῶντας δυνάμεις ἀπό τίς πανάρχαιες ρίζες του, ὕψωσε φωνή σταθερή καί τήν ἔκαμε νά ἀκουστεῖ στά πέρατα τῆς Οἰκουμένης. Μέ σύνθημα *«Ἐλευθερία ἤ Θάνατος»* καί μέ τόν γνωστό γιά τούς Ἕλληνες τρόπο σκέψης καί πράξης, «γιά τοῦ Χριστοῦ τήν πίστη τήν Ἁγία καί τῆς Πατρίδος τήν Ἐλευθερία», ἐπιδόθηκε σέ ἕναν ἄνισο, τιτάνιο, φυσικό, ἠθικό καί ἔντονα πνευματικό ἀγῶνα, γιά νά κερδίσει τήν ἐλευθερία του.

Πολύ χαρακτηριστικά ἐκφράζει τήν ἐλπίδα τοῦ Νέου Ἑλληνισμοῦ εἰς τόν Ἰησοῦν Χριστόν ἡ ἔκκληση τοῦ Μιχαήλ Ἀποστόλη πρός τόν Αὐτοκράτορα Φρειδερῖκο, ἀπό τόν ὁποῖο ζητοῦσε βοήθεια καί συμπαράσταση γιά τήν ἐλευθερία τῆς Πατρίδος μας: Γράφει: *«Χριστέ Βασιλεῦ, κάμφθητι, εὐσπλαγχίσθητι, διαλλάγηθι ἀνακάλεσον τό διεσπαρμένον γένος ἡμῶν, τό πεπατημένον καί τό ταπεινόν»*. «Αὐτό τό γένος εἶναι τό νέο πρόσωπο πού ἦρθε στόν κόσμο τῆς ἱστορίας. Καί, οὔτε λίγο οὔτε πολύ, τό πρόσωπο αὐτό τό νέο εἶναι ταυτόσημο μέ τόν φτωχό τοῦ Εὐαγγελίου πού δέν βρίσκει ἀποκούμπι πουθενά καί μόνο στόν Θεό φωνάζει: *«Βοήθεια. Σ' αὐτόν θά ζητήσει τό ἀποκούμπι»*.

Ἡ πίστη αὐτή σφυρηλάτησε τό χαρακτῆρα τόσων Γενεῶν ραγιάδων ὥστε, κεκαθαρμένοι στήν ψυχή καί στό ἦθος, νά ἀναλάβουν, τήν 25η Μαρτίου 1821, ἕναν τιτάνιο ἀγῶνα, ὁ ὁποῖος, ἐάν μετρηθεῖ μέ τή λογική καί μέ τα μέτρα τοῦ «κοσμικοῦ» καί σύγχρονου ἀνθρώπου, δέν θά μπορεῖ νά ἑρμηνευθεῖ, εἶναι παράλογος. Ὅμως ἡ ἀπόφαση τοῦ δούλου Γένους μετρᾶται μέ τήν πίστη τοῦ ἀνθρώπου στίς μεγάλες ἀξίες πού δημιουργοῦν τόν πολιτισμό καί ἔχουν, σάν κέντρο σταθερό καί καταφύγιο τους ἐγγυημένο, τόν Θεό.

Ἡ νεοελληνική κοινωνία καί ὁ πολιτισμός της εἶναι σαφέστατα καί καθαρά Χριστιανοκεντρικός, ὅπως πολύ χαρακτηριστικά γράφει ἕνας νεοέλληνας στοχαστής: «Μέ τόν πολιτισμό, πού τόν συνθέτουν ἡ Χριστιανική Ὀρθοδοξία καί ἡ νέα Ἑλληνική Γλῶσσα, ἡ σχέση τοῦ νέου Ἑλληνισμοῦ εἶναι σχέση ὑπαρξιακή. Εἶναι δηλ. σχέση παιδιοῦ π.χ. μέ τούς γονεῖς του. Ὁ νέος Ἕλληνας εἴτε τό θέλει εἴτε ὄχι, μητέρα του ἔχει τήν Χριστιανική Ὀρθοδοξία καί πατέρα του τήν νέα του γλῶσσα, αὐτήν πού μιλάει, αὐτήν πού ἔφτιαξε τό 21».

Ἔχοντας αὐτό ὑπ' ὄψη, ἀγαπητοί ἀδελφοί Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, καλούμαστε καί φέτος νά ἑορτάσουμε τή λαμπρή ἐπέτειο τοῦ 21, οἱ Δημιουργοί καί Πρωταγωνιστές τῆς ὁποίας μᾶς ἔδωσαν Πατρίδα ἐλεύθερη. Μᾶς δίδαξαν μεγάλα πνευματικά καί ἠθικά μαθήματα Πατριωτισμοῦ καί αὐτοθυσίας, ἡρωϊσμοῦ καί πίστης στά πεπρωμένα τῆς Φυλῆς. Ἡ ἱερή καί σεβάσμια σκιά τους μᾶς ὑποβάλλει καθημερινά καί μᾶς ὑπενθυμίζει τό δικό μας μεγάλο χρέος πρός τήν ἐλεύθερη Πατρίδα. Πρός τόν Ἑλληνισμό ὁλόκληρο, εἴτε αὐτός κατοικεῖ στή Μητροπολιτική Ἑλλάδα, εἴτε εἶναι ριζωμένος καί κρατιέται σφικτά στούς κάμπους καί τά βουνά τῆς Κύπρου καί τῶν ἄλλων Νησιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ χώρου. Εἴτε ἐπίσης αὐτός εἶναι διασκορπισμένος στά πέρατα τῆς Οἰκουμένης. Ὅλος ὁ Ἑλληνισμός εἶναι ἑνωμένος καί ἀδιαίρετος καί ἀντλεῖ τήν πνευματική καί φυσική του ὕπαρξη καί ἰκμάδα ἀπό τό '21. Γι' αὐτό, γιά νἆναι σωστός καί ὁλοκληρωμένος ὁ δικός σας φετεινός Ἑορτασμός, πρέπει νά ἀποβλέψει μ' ἐμπιστοσύνη στούς ἀγῶνες καί τίς θυσίες τῶν Πατέρων τοῦ Ἔθνους. Δέν πρέπει, δέν ἔχει δικαίωμα, ὁ σύγχρονος Ἑλληνισμός νά ἀφήσει τόν ἑαυτό του νά τόν καταβάλλει ἡ ἀπαισιοδοξία, ἡ σύγχυση καί ὁ φόβος γιά τίς δύσκολες καί καταθλιπτικές μέρες πού διέρχεται ἡ Πατρίδα μας πιεζομένη ἔσωθεν καί ἔξωθεν ἀπό πολλές παγίδες καί ἀντιξοότητες. Τά πρόσκαιρα στοιχεῖα, πού συνθλίβουν καί ἀσφυκτιοῦν μέσα στήν ψυχή καί τή σκέψη τοῦ σύγχρονου Ἕλληνα, πρέπει νά ἀποτελέσουν μαθήματα αὐτοελέγχου καί αὐτοκριτικῆς. Ὑπαγορεύουν ἀλλά καί ὑποχρεώνουν τόν Ἕλληνα νά ἐνδοσκοπηθεῖ. Ἔτσι θά μπορέσει νά ἐνδομετρήσει τόν ἑαυτό του καί νά ἀποδεχθεῖ τίς εὐθῦνες του ἀπέναντι στήν ἱστορία καί τή μακραίωνη παράδοσή του.

Στήν Κύπρο, ἰδιαίτερα, ἡ ὁποία οὐδέποτε ὑστέρησε σέ τίποτα ἀπό τόν ἡρωϊσμό καί τίς αὐτοθυσίες τῶν ἀδελφῶν της στόν ὑπόλοιπο Ἑλληνικό Χῶρο, τά διδάγματα τοῦ 1821 εἶναι καί ἐπίκαιρα καί καθοριστικῆς σημασίας γιά τήν ἐπιβίωση τοῦ λαοῦ της καί γιά τό μέλλον της. Οἱ μέρες μάλιστα πού διερχόμαστε σήμερα ἀπαιτοῦν ἀπό ὅλους μας περισυλλογή, ὑπομονή, πίστη στόν Ἅγιο Θεό, σοφία καί θάρρος. Ὅλα δηλαδή τά προσόντα, μέ τά ὁποῖα ἦταν προικισμένοι οἱ μεγάλοι ἐκεῖνοι Προπάτορές μας, χάρη στούς ὁποίους οἱ Ἕλληνες σήμερα εἶναι ἐλεύθεροι.

Οἱ Πατέρες καί Δημιουργοί τοῦ '21 εἶχαν ἔντονη, στή σκέψη τους, τήν ἱστορική συνείδηση καί τή συνέχεια τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Αὐτή τήν ἱερή παράδοση καλλιέργησαν καί πλούτισαν μέ τή θυσία καί μέ τό ἦθος τους. Γι' αὐτό κατάφεραν ὄχι μόνο νά δοξάσουν τό Ἑλληνικό ὄνομα, ἀλλά ἐπίσης νά βάλουν ἐσα-

εἰ τή σφραγῖδα τους καί στήν ἱστορία τοῦ ἀνθρωπίνου Γένους. Ἡ ἐπίδρασή τους ξεπέρασε τά στενά ὅρια τοῦ μικροῦ Ἑλληνικοῦ Χώρου πού κατάφεραν, ὕστερα ἀπό φοβερούς αἱματηρούς ἀγῶνες, νά ἐλευθερώσουν. Μέ τή θυσία καί τή μεγαλοψυχία τους ἔγιναν οἱ χειραγωγοί καί τό παράδειγμα ὅλων τῶν λαῶν τῆς χερσονήσου τοῦ Αἵμου: Οἱ Ἕλληνες τούς ἐνέπνευσαν μέ τό παράδειγμά τους γιά νά ἀκολουθήσουν καί αὐτοί τά δικά τους ἀχνάρια καί ν' ἀπελευθερώσουν καί τη δική τους Πατρίδα ἀπό τόν ζυγό τῆς δουλείας.

Γι' αυτό καί ἐμεῖς, μαζί μέ τούς ἑόρτιους λόγους, τίς συγκεντρώσεις, τίς Δοξολογίες καί τά Ἱερά Μνημόσυμα πού θά κάνουμε αὐτές τίς μέρες, ἄς ἀνανεώσουμε τήν πίστη μας εἰς τά εὐγενῆ καί ἀθάνατα ἰδανικά χάριν τῶν ὁποίων ἀγωνίστηκαν, θυσιάστηκαν καί μεγαλούργησαν οἱ Δημιουργοί τοῦ '21. Ἑνωμένοι μ' αὐτούς ψυχικά καί πνευματικά καί μυστικά, παίρνουμε θάρρος καί δύναμη. Ἀνερχόμαστε ψηλά στούς ὡραίους ἐκείνους κόσμους πού ἐκεῖνοι ὀνειρεύτηκαν καί ἀξιώθηκαν νά πραγματοποιήσουν μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ.

Ἔτσι θά μποροῦμε νά διεκδικήσουμε ὅτι εἴμαστε δικοί τους Ἀπόγονοι. Εἶναι οἱ δικοί μας Δάσκαλοι καί Παιδαγωγοί, εἶναι οἱ Συμπαραστάτες καί σθεναροί συστρατιῶτες εἰς τούς ἀγῶνες τούς εἰρηνικούς, τούς ὁποίους καλεῖται ἀλλά καί προκαλεῖται σήμερα ὁ Ἑλληνισμός νά διεξαγάγει μέ τούς φίλους του, ἀλλά καί μέ τούς ἐχθρούς του, μέ τούς γείτονές, ἀλλά καί μέ τούς μακρινούς λαούς τοῦ κόσμου. Καί ὅταν σκεφτόμαστε ἔτσι, θά μπορέσουμε ὄχι μόνο νά κρατήσουμε αὐτά πού οἱ ἥρωες τοῦ '21 καί οἱ κατοπινές, μέχρι τίς δικές μας μέρες, γενεές Ἑλλήνων δημιούργησαν, ἀλλά θά βάλουμε καί τή δική μας προσφορά καί λιθάρι γιά τήν ἀνοικοδόμηση τοῦ νέου Ἑλληνισμοῦ πού κυοφορεῖται μέ τήν εἴσοδό μας εἰς τήν 3η χιλιετηρίδα ἀπό τῆς Χριστοῦ Γενέσεως.

Ἀναγνωσθήτω ἐπ' Ἐκκλησίας
τήν 25η Μαρτίου 1989.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καί
Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος.

Ἐπισκέψεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί τῶν Ἐπισκόπων τή Μεγάλη Σαρακοστή

Πρόγραμμα Ποιμαντικῶν ἐπισκέψεων τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου καί τῶν Βοηθῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων καί Μεγάλης Βρετανίας κατά τήν Μεγάλη Σαρακοστή 1989

17 Μαρτίου - Παρασκευή Α΄ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ.
Ἀρχιεπίσκοπος: Bristol.
Ἐπίσκοποι: Εἰς τούς Ναούς αὐτῶν.

19 Μαρτίου - Κυριακή Ὀρθοδοξίας
Πανορθόδοξος Ἑσπερινός - Παναγία Wood Green.
Ἀρχιεπίσκοπος: Πρωΐ: Brighton - Ἀπόγευμα: Παναγία Wood Green.
Ἐπίσκοποι: Πρωΐ: Εἰς τούς Ναούς των. Ἀπόγευμα Wood Green.

22 Μαρτίου - Τετάρτη Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία.
Ἀρχιεπίσκοπος: Ἅγιος Παντελεήμων Harrow.
Ἐπίσκοπος Ζηνουπόλεως: Παναγία Wood Green.
Οἱ ὑπόλοιποι Ἐπίσκοποι: Εἰς τούς Ναούς αὐτῶν.

24 Μαρτίου - Παρασκευή Β΄ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ.
Ἀρχιεπίσκοπος: Παρεκκλήσιον Ἀρχιεπισκοπῆς.
Ἐπίσκοπος Κυανέων: Ἅγιος Δημήτριος Edmonton.
Ἐπίσκοπος Μιλητουπόλεως: Ἅγιος Γεώργιος Kingston.
Οἱ ὑπόλοιποι Ἐπίσκοποι: Εἰς τούς Ναούς αὐτῶν.

26 Μαρτίου - Κυριακή Β΄ Νηστειῶν.
Ἀρχιεπίσκοπος: Ἁγία Σοφία.
Ἐπίσκοπος Κυανέων: Ἅγιος Ἐλευθέριος Leyton.
Ἐπίσκοπος Διοκλείας: Manchester.
Οἱ ὑπόλοιποι Ἐπίσκοποι: Εἰς τούς Ναούς αὐτῶν.
Ἐπίσκοπος Νύσσης: Southampton.

29 Μαρτίου - Τετάρτη Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία.
Ἀρχιεπίσκοπος: Colchester.
Ἐπίσκοποι: Εἰς τούς Ναούς αὐτῶν.

31 Μαρτίου - Παρασκευή Γ΄ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ.
Ἀρχιεπίσκοπος: Eastbourne.
Ἐπίσκοπος Κυανέων: Ἅγιος Ἰωάννης Βαπτιστής Haringey.
Ἐπίσκοπος Τελμησσοῦ: Ἀγ. Κων/τίνου καί Ἑλένης, Croydon.
Ἐπίσκοπος Μιλητουπόλεως: Ἅγιος Ἰωάννης καί Ἅγιος Ἀντώνιος Caledonian.
Ἐπίσκοπος Διοκλείας: Liverpool.
Ἐπίσκοπος Νύσσης: Ἅγιος Ἰωάννης Θεολόγος Hackney.
Οἱ ὑπόλοιποι Ἐπίσκοποι: Εἰς τούς Ναούς αὐτῶν.

2 Ἀπριλίου - Κυριακή Σταυροπροσκυνήσεως
Ἀρχιεπίσκοπος: Δουβλῖνον.
Ἐπίσκοποι: Εἰς τούς Ναούς αὐτῶν.

5 Ἀπριλίου - Τετάρτη Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία.
Ἀρχιεπίσκοπος: St. Edmunds - Bury.
Ἐπίσκοποι: Εἰς τούς Ναούς αὐτῶν.

6 Ἀπριλίου - Πέμπτη
Ἀρχιεπίσκοπος: Kingslynn.

7 Ἀπριλίου - Παρασκευή Δ΄ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ.
Ἀρχιεπίσκοπος: Ἁγία Αἰκατερίνη Barnet.
Ἐπίσκοπος Κυανέων: Ἅγιοι Ἀνάργυροι.
Ἐπίσκοπος Μιλητουπόλεως: Ἅγιοι Πάντες.
Ἐπίσκοπος Νύσσης: Ἀπόστολος Βαρνάβας Wood Green.
Οἱ ὑπόλοιποι Ἐπίσκοποι: Εἰς τούς Ναούς αὐτῶν.

9 Ἀπριλίου - Κυριακή Δ΄ Νηστειῶν.
Ἀρχιεπίσκοπος: Glasgow.
Ἐπίσκοπος Κυανέων: Ἅγιος Νεκτάριος.
Ἐπίσκοπος Τελμησσοῦ: Σωτῆρος Χριστοῦ Woolwich.
Ἐπίσκοπος Μιλητουπόλεως: Coventry.
Ἐπίσκοπος Πατάρων: Leicester.
Ἐπίσκοπος Νύσσης: Ἅγιος Δημήτριος Edmonton.
Ἐπίσκοπος Ζηνουπόλεως: Cardiff.
Οἱ ὑπόλοιποι Ἐπίσκοποι: Εἰς τούς Ναούς αὐτῶν.

12 Ἀπριλίου - Τετάρτη Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία
Ἀρχιεπίσκοπος: Bournemouth.
Ἐπίσκοποι: Εἰς τούς Ναούς αὐτῶν.

14 Ἀπριλίου - Παρασκευή ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ
Ἀρχιεπίσκοπος: Ἁγία Σοφία - Παναγία Wood Green.
Ἐπίσκοπος Πατάρων: Coventry.
Ἐπίσκοπος Διοκλείας: Ἅγιος Ἰωάννης Βαπτιστής Haringey.
Οἱ ὑπόλοιποι Ἐπίσκοποι: Εἰς τούς Ναούς αὐτῶν.

16 Ἀπριλίου - Κυριακή Ε΄ Νηστειῶν.
Ἀρχιεπίσκοπος: Birmingham: Ἀπόστ. Λουκᾶς – Ἁγία Τριάς.
Ἐπίσκοπος Κυανέων: Ἅγιοι Πάντες.
Ἐπίσκοπος Τελμησσοῦ: Leicester.
Ἐπίσκοπος Μιλητουπόλεως: Ἁγία Αἰκατερίνη Barnet.
Οἱ ὑπόλοιποι Ἐπίσκοποι: Εἰς τούς Ναούς αὐτῶν.

23 Ἀπριλίου - Κυριακή τῶν Βαΐων
Ἀρχιεπίσκοπος: Πρωΐ: Ἅγιος Λάζαρος. Ἀπόγευμα: Παρεκκλήσιον Ἀρχιεπισκοπῆς - Kingston.
Ἐπίσκοπος Πατάρων: Mansfield.
Οἱ ὑπόλοιποι Ἐπίσκοποι: Εἰς τούς Ναούς αὐτῶν.

24 Ἀπριλίου — Μεγάλη Δευτέρα: *Ἀπόγευμα:* Παρεκκλήσιον Ἀρχιεπισκοπῆς 6 μ.μ. Ἅγιος Ἰωάννης Θεολόγος Hackney.

25 Ἀπριλίου — Μεγάλη Τρίτη: *Ἀπόγευμα:* Παρεκκλήσιον Ἀρχιεπισκοπῆς 6 μ.μ. Ἅγιος Νεκτάριος Battersea.

26 Ἀπριλίου — Μεγάλη Τετάρτη: *Πρωΐ:* Ἁγία Αἰκατερίνη Barnet. *Ἀπόγευμα:* Παρεκκλήσιον Ἀρχιεπισκοπῆς 6 μ.μ. Ἅγιος Δημήτριος Edmonton.

27 Ἀπριλίου — Μεγάλη Πέμπτη: *Πρωΐ: Παρεκκλήσιον Ἀρχιεπισκοπῆς 9.30 π.μ. Ἀπόγευμα:* Παρεκκλήσιον Ἀρχιεπισκοπῆς 6 μ.μ. Ἅγιος Ἀντώνιος Caledonian.

28 Ἀπριλίου — Μεγάλη Παρασκευή: *Πρωΐ:* Παρεκκλήσιον Ἀρχιεπισκοπῆς 10-12 μεσημέρι. Ἅγιος Ἰωάννης Βαπτιστής Haringey. *Ἀπόγευμα:* Παρεκκλήσιον Ἀρχιεπισκοπῆς 6 μ.μ. Ἁγία Σοφία.

29 Ἀπριλίου — Μεγάλο Σάββατο: *Πρωΐ:* Παρεκκλήσιον Ἀρχιεπισκοπῆς 9-10.30 π.μ. Παναγία Wood Green. *Ἀπόγευμα:* Παρεκκλήσιον Ἀρχιεπισκοπῆς 10-11 μ.μ. Ἁγία Σοφία.

30 Ἀπριλίου — ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ: *Πρωΐ:* Παναγία Wood Green. *Ἀπόγευμα:* Ἅγιοι Πάντες 6 μ.μ. (Ἑσπερινός τῆς Ἀγάπης).

Μ. Σαρακοστή 1989.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ο ΝΑΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΖΩΗΣ

Ε΄

Το πρώτο σχολείο των Αγίων Πάντων

Του κ. Χάρη Μεττή

(συνέχεια από το προηγούμενο)

Στις 2 Σεπτεμβρίου συνέρχεται και πάλιν εκτάκτως το Συμβούλιον της Εκκλησίας σε κοινή σύσκεψη με ολόκληρο το προσωπικό του Ναού. Ο Πρόεδρος και πάλιν προβαίνει σε ένα είδος διαλέξεως προς τους υπαλλήλους της Εκκλησίας και τους προειδοποιεί (τουλάχιστον αυτό γράφουν τα Πρακτικά) ότι τέτοια συνεδρία δεν θα ξαναεπαναληφθεί, αλλά ότι πάσα μελλοντική ανυπακοή ή μη εκτέλεση του καθήκοντος από μέρους του προσωπικού θα τιμωρείται αμέσως με απόλυση.

Ο αριστερός ψάλτης, Χρυσαφίνης Γιαννόπουλος, δηλώνει ότι, σύμφωνα με προηγούμενή του επιστολή, παραιτείται, ενώ ο δεξιός ψάλτης, Μίκης Μιχαηλίδης, «υποβάλλει ότι, αναλόγως της μισθοδοσίας των ιερέων θεωρεί τον ιδικόν του μισθόν ανεπαρκή και ζητεί αύξησιν». Το Συμβούλιο αναβάλλει τη λήψη οιασδήποτε απόφασης επ᾽ αυτού για μια άλλη συνεδρία συντόμως.

Πράγματι, η επομένη Συνεδρία του Συμβουλίου γίνεται πέντε μέρες αργότερα, στις 7 Σεπτεμβρίου 1950, απόντος του Γιάννη Στάη. Ο μισθός του δεξιού ψάλτη, που ανερχόταν στις 120 λίρες ετησίως, αποφασίζεται ν᾽ αυξηθεί στις 180 λίρες ετησίως. Αποφασίζεται επίσης να δεχθούν να αναλάβουν τη γενική επιδιόρθωση του Ναού που τους υπεδείκνυαν οι αρχιτέκτονες των ιδιοκτητών και που ανερχόταν στις 6,844 λίρες, εφ᾽ όσον οι ιδιοκτήτες θα παραχωρούσαν τον Ναό για ένα μεγαλύτερο χρονικό διάστημα απ᾽ ό,τι μέχρι τότε.

Στην αμέσως επόμενη Συνεδρία της 5ης Οκτωβρίου, ο δεξιός ψάλτης ευχαριστεί δι᾽ επιστολής του το Συμβούλιο για την αύξηση που του είχε δοθεί. Ευχαριστίες επίσης έστειλε και ο Ανδρέας Κωνσταντίνου «διά γενομένην βοήθειαν εις αυτόν εκ μέρους της Εκκλησίας διαρκούσης της ασθενείας του». Κατατίθεται επίσης προς συζήτηση επιστολή εκ μέρους της Κυπριακής Αδελφότητος δι᾽ ης ζητείται από το Συμβούλιον όπως αποσταλή είς ιερεύς προς διδασκαλίαν του θρησκευτικού μαθήματος εις το σχολείον αυτής». Το Συμβούλιο αποφασίζει ν᾽ αποσταλεί ο Κιρμίτσης. Έγγραφο, εξ άλλου, της Κοινότητος Παρισίων, που καλούσε την Ελληνική Κοινότητα Λονδίνου ν᾽ αντιπροσωπευθεί σε «Πανελλήνιον Συνέδριον Αποδήμων Ελλήνων» συζητείται μεν, αλλ᾽ αποφασίζεται όπως ο Χαραλάμπους απαντήσει «πληρεξουσιοδοτών τον Πρόεδρον της Κοινότητος Παρισίων να αντιπροσωπεύση το Συμβούλιον, εάν είναι δυνατόν». Η εισήγηση επίσης του Π. Παπαδόπουλου για ίδρυση δανειστικής βιβλιοθήκης στην εκκλησία αναβάλλεται «διά την προσεχή συνεδρίαν διά να παρίστανται πάντα τα μέλη του Συμβουλίου» (απουσίαζαν ο Στάης και ο Κόκκινος). «Αναγγέλλεται επίσης ότι από της παρελθούσης εβδομάδος ιδρύθη και λειτουργεί εν τω Ναώ Θρησκευτικός Σύλλογος», κάτι δηλαδή πραγματικά ρηξικέλευθο και πολύ σημαντικό, σε μια εποχή που τα κομμουνιστικά κόμματα προσπαθούσαν, με τις «Οργανώσεις Νεολαίας», να προσηλυτίσουν όσο το δυνατό περισσότερους νέους στις τάξεις τους.

Το κύριο θέμα που συζητήθηκε κατά την επόμενη Συνεδρία του Συμβουλίου του Ναού ήταν οι επισκευές, τις οποίες οι Επίτροποι δέχονται να κάνουν, τώρα μάλιστα που οι ιδιοκτήτες ήταν διατεθειμένοι να παραχωρήσουν τον Ναό για δέκα χρόνια. Τα έξοδα όμως είναι πολλά (6.415 λίρες), γι᾽ αυτό και το Συμμβούλιο αποφασίζει να διεξαχθεί έρανος για συλλογή του αναγκαίου ποσού, βρίσκει δε πως ο καταλληλότερος τρόπος είναι:- «νά απολυθή εγκύκλιος εκ μέρους του Μητροπολίτου Θυατείρων προς τους εν Αγγλία Έλληνας, δι᾽ ής να αναγγέλλεται η επισκευή του Ναού των Αγίων Πάντων, και να ζητήται η βοήθεια πάντων των Ελλήνων Χριστιανών.

Να αποτελεσθή μία ευρυτάτη επιτροπή (από 50-60 πρόσωπα), εξ ανδρών και γυναικών, η οποία να ονομασθή Επιτροπή Συλλογής Εράνων προς επισκευήν του Ορθοδόξου Ελληνικού Ναού των Αγίων Πάντων του Λονδίνου. Η επιτροπή αυτή να αναλάβη να πλησιάση πάντα Έλληνα Χριστιανόν, και να φροντίση να εγγράψη όσον το δυνατόν περισσοτέρους διά τον άνωθι σκοπόν. Το έργον της Επιτροπής αυτής να μη περιορισθή μόνο εντός του Λονδίνου, αλλά να επεκταθή εις ολόκληρον την Αγγλίαν, όπου υπάρχουν Έλληνες εγκατεστημένοι, να ιδρυθούν δε, αν είναι ανάγκη, τοιαύται επιτροπαί και εις άλλας πόλεις της Αγγλίας. Η σχηματισθησομένη αυτή επιτροπή θα ενεργή και εργάζηται πάντοτε υπό την εποπτείαν του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου, το οποίον και μόνον θα έχη την απόλυτον διαχείρισιν».

Η Συνεδρία του Σαββάτου, 25ης Νοεμβρίου 1950 (η ΛΘ᾽ υπό την προεδρία του ιδρυτού του Ναού των Αγίων πάντων Λονδίνου, του φιλόλογου καθηγητή Χρ. Χαραλάμπους) ήταν και η τελευταία όχι μόνο πριν από την Γενική Συνέλευση που θα γινόταν την άλλη μέρα, Κυριακή 26 Νοεμβρίου, αλλά και στην οποία προήδρευσε ο δραστήριος αυτός μετεκπαιδευόμενος στο Λονδίνο Κύπριος εκπαιδευτικός. Ο ταμίας, Π. Παπαδόπουλος, «καταθέτει τον απολογισμόν του λήγοντος έτους, εξεληλεγμένον υπό επισήμων λογιστών», ο δε Πρόεδρος «εκφράζει προς το Συμβούλιον τας θερμάς του ευχαριστίας διά το πνεύμα αγάπης και την απόλυτον συνεργασίαν, η οποία διείπε τα μέλη του Συμβουλίου καθ᾽ άπαν το διάστημα της ληγούσης διετούς θητείας του», εξέφρασε δε «την παράκλησιν όπως πάντα τα μέλη του Συμβουλίου παραστώσιν εις την Γενικήν Ετησίαν Συνέλευσιν των μελών».

Το υπόλοιπο μέρος του Πρώτου Βιβλίου Πρακτικών των Αγίων Πάντων που είναι ολόκληρο γραμμένο από τον Χρ. Χαραλάμπους και αριθμημένο από το 1-97, καταγράφει στις σελίδες 92-97 τα Πρακτικά της Ετησίας Γενικής Συνελεύσεως της 26ης Νοεμβρίου 1950, που άρχισε στις 4.30 μ.μ. Τα Πρακτικά όμως δεν αναφέρουν ούτε πού έγινε η Συνέλευση, ούτε ποιοι και πόσοι ήταν παρόντες, ούτε και πόση ώρα διάρκεσε. Δεν αναφέρεται, επίσης, αν ο Μητροπολίτης Γερμανός ήταν παρών ή όχι.

Θέμα της Γ. Συνελεύσεως ήταν ο οικονομικός απολογισμός του λήγοντος έτους, το οποίο παρουσιάζει προς τα μέλη ο Πρόεδρος του απερχομένου Συμβουλίου. Ο απολογισμός ήταν Αγγλιστί, όπως τον είχαν ετοιμάσει οι λογιστές W. H. Payne & Co., Incorporated Accountants, 7, Victoria Street, London, S.W.1. Μέχρι τις 19 Νοεμβρίου 1950, στην Τραπεζα υπήρχε ένα απόθεμα 111 λιρών περίπου, ο δε ταμίας είχε στα χέρια του άλλες 44 λίρες περίπου, δηλαδή ο Ναός των Αγίων Πάντων, ύστερα από δυόμισι χρόνια ζωής είχε ένα απόθεμα 155 λιρών! (στις 20 Νοεμβρίου 1949 είχε απόθεμα 100 λιρών).

«Μετά την ανάγνωσιν του απολογισμού ο Πρόεδρος ερωτά εάν υπάρχη καμμία ερώτησις εκ μέρους των μελών. Ο κ. Τάσος Χατζηαναστασίου υποβάλλει την ερώτησιν εάν οι εξελέγξαντες τους λογαριασμούς της Εκκλησίας ελεγκταί είναι Chartered Accountants.

Απάντησις: Μάλιστα. Δίδεται το όνομα των ελεγκτών και η διεύθηνσις αυτών.

Το αυτό μέλος προβαίνει είτα εις την εξής παρατήρησιν:

Το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον, διά της αποφάσεώς του προς ίδρυσιν υπό της Εκκλησίας Ελληνικού Σχολείου, παρέβη το καταστατικόν του Ναού, το οποίον δεν ομιλεί περί τοιούτου ιδρύματος. Επίσης το Συμβούλιον παρέβη το καταστατικόν διά του διορισμού υπ᾽ αυτού διδασκάλου του εν λόγω Σχολείου, διότι εις το άρθρον του καταστατικού, το οποίον ομιλεί περί προσωπικού του Ναού, δεν γίνεται λόγος περί διδασκάλου. Ζητεί δε ο κ. Χατζηαναστασίου όπως η Γενική Συνέλευσις εκφέρη επί της ληφθείσης υπό του Εκκλησ. Συμβουλίου αποφάσεως την γνώμην της.

Η πρότασις υποστηρίζεται υπό του κ. Λ. Φράγκου και κ. Κ. Μούσκα.

Απάντησις: Το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον διά της ιδρύσεως Ελληνικού Σχολείου υπό της Εκκλησίας όχι μόνον δεν παρέβη το καταστατικόν, αλλά αντιθέτως έπραξε συμφώνως προς το πνεύμα αυτού. Είς τών πρωταρχικών σκοπών της ιδρύσεως της Εκκλησίας ήτο η ίδρυσις Ελληνικού Σχολείου, όπως συμβαίνει παντού όπου υπάρχει απόδημος ελληνισμός. Προηγήθη η ίδρυσις της Εκκλησίας διά να υποβοηθήση αύτη την ίδρυσιν του Σχολείου. Και άλλα πράγματα δεν υπάρχουν τυπικώς αναγεγραμμένα εις το καταστατικόν, αλλά δεν ημπόδισαν και δεν εμποδίζουν το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον να προβή εις την εκτέλεσιν αυτών, εφ᾽ όσον τούτο πιστεύει ότι περιλαμβάνονται εις την πνευματικήν δικαιοδοσίαν της Εκκλησίας, καί αποβλέπουν εις την χριστιανικήν, κοινωνικήν καί εθνικήν εξυπηρέτησιν των μελών της Ελληνικής παροικίας. Άλλωστε ο Μητροπολίτης Θυατείρων, ο οποίος είναι και ο επίσημος εκπρόσωπος της Εκκλησίας ημών, και ο ερμηνευτής του καταστατικού όχι μόνον δεν εθεώρησε την ίδρυσιν του Ελληνικού σχολείου ως παραβαίνουσαν το καταστατικόν, αλλά αντιθέτως επήνεσεν απ᾽ εκκλησίας την απόφασιν του Συμβουλίου και διά θερμών λόγων και νουθεσιών προέτρεψε τους Χριστιανούς να επωφεληθώσι της λαμπράς αυτής ευκαιρίας και να στείλωσι τα παιδιά των προς εκμάθησιν της μητρικής των γλώσσης.

Μετά συζήτησιν του ζητήματος υπό πολλών άλλων μελών, ο Πρόεδρος θέτει προ της Συνελεύσεως τας εξής δύο προτάσεις:

Πρότασις (1): Νομίζει η Γενική Συνέλευσις ότι το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον παρέβη το καταστατικόν και έπραξε παρατύπως διά της αποφάσεώς του προς ίδρυσιν Ελληνικού Σχολείου;

Απάντησις: Πέντε μέλη απαντούν ότι το Συμβούλιον παρέβη το καταστατικόν διά της αποφάσεώς του.

Δέκα επτά μέλη απαντούν ότι το Συμβούλιον δεν παρέβη το καταστατικόν, αλλ' αντιθέτως προέβη εις επιβεβλημένον καθήκον.

Πρότασις (2): Νομίζει η Συνέλευσις ότι το Εκκλησ. Συμβούλιον παρέβη το καταστατικόν διά του διορισμού υπ' αυτού διδασκάλου του Σχολείου;

Απάντησις: Έξ μέλη απαντούν ότι το Συμβούλιον παρέβη το καταστατικόν, δέκα έξ δε μέλη απαντούν ότι τούτο δεν παρέβη το καταστατικόν.

Μετά την έκφρασιν της γνώμης της Γενικής Συνελεύσεως το εγερθέν ζήτημα απερρίφθη.

Ο εκ τών μελών κ. Μούσκας μετά ερώτησιν πόσον στοιχίζουν τα υπό της εκκλησίας χρησιμοποιούμενα κεριά, ευρίσκει ότι ταύτα είναι δαπανηρά και νομίζει ότι υπάρχει πιθανότης ότι δυνατό να εξευρεθώσιν ευθυνότερα. Το Συμβούλιον ευχαριστεί και παρακαλεί τον κ. Μούσκαν να φροντίση διά το ζήτημα αυτό, διότι το ίδιον δεν γνωρίζει αν υπάρχουν ευθυνότερα από την ποιότητα την χρησιμοποιουμένην εις την Εκκλησίαν.

Έτερον μέλος ο κ. Τάκης Καλλιπέτης ερωτά, εάν, προκειμένου περί εργασίας αφορώσης την Εκκλησίαν γίνωνται σχετικαί προσφοραί, ειδικώς δε ερωτά εάν έγινε προσφορά σχετικώς με την εργολαβίαν την αφορώσαν το κλάδευμα των δένδρων.

Απάντησις: Εις το ζήτημα τούτο είχαμεν μίαν προσφοράν Άγγλων ειδικών αντί εβδομήντα πέντε λιρών, και προσφοράν Κυπρίων αντί τεσσαράκοντα λιρών. Εκ τούτων επροτιμήθη φυσικώς η χαμηλοτέρα.

Είς ερώτησιν μέλους τίς είναι η προοπτική του Συμβουλίου, τίνες αι ανάγκαι του Ναού, και κατά πόσον ο Ναός θα παραχωρηθή διά μακροτέραν προθεσμίαν, ο Πρόεδρος λέγει ότι διά περίοδον δέκα τουλάχιστον ετών δεν υπάρχει πιθανότης να μας αφαιρεθή ο Ναός, και ότι το Συμβούλιον αντιμετωπίζει ζήτημα επισκευής του κτιρίου του Ναού ανερχομένης εις το ποσόν των 6500 περίπου λιρών, πρόκειται δε συντόμως να ζητηθή η αρωγή πάντων των Χριστιανών.

Ανακοινούται είτα όπως, δεδομένου ότι κατά το καταστατικόν την δευτέραν Κυριακή του Δεκεμβρίου πρόκειται να διεξαχθώσιν εκλογαί δι' ανάδειξιν νέου εκκλησιαστικού Συμβουλίου, και επειδή δεν ορίζεται υπό του καταστατικού χρόνος υποβολής υποψηφιοτήτων, οι βουλόμενοι να εκτεθώσιν ως υποψήφιοι δηλώσωσι τούτο μίαν εβδομάδα τουλάχιστον προ της εκλογής.

Εν τέλει ο πρόεδρος ευχαριστεί την Γενικήν Συνέλευσιν και κηρύσσει το πέρας αυτής (ακολουθούν τρείς γραμμές κενές. Στην τέταρτη είναι οι υπογραφές του Προέδρου, Χριστ. Χαραλάμπους, και του Γραμματέα; Π. Σαλάτα.) Αυτή είναι η 97η σελίδα (αριθμημένη με το χέρι), αλλά και η τελευταία στην οποία αναγράφονται Πρακτικά. Οι υπόλοιπες σελίδες, όπως είπαμε, είναι λευκές.

Η Ελληνική Πρεσβεία και η ίδρυση του Ναού των Αγίων Πάντων Λονδίνου

Το «Αναμνηστικόν Λεύκωμα επί τη εικοσαετηρίδι 1948-1968» του ιερού Ναού των Αγίων Πάντων Λονδίνου παρέχει αρκετά και πολύ χρήσιμα στοιχεία για τα πρώτα κρίσιμα βήματα του Β΄ αυτού Ελληνορθοδόξου Ναού του Λονδίνου. Κατ' ευτυχή, μάλιστα, συγκυρία, στο Λεύκωμα εκείνο έγραψαν τις αναμνήσεις τους οι τρεις πρωταγωνιστές στην ιδέα και μετά στην πραγματοποίηση της ίδρυσης του Ναού: Ο Ιερόθεος Κυκκώτης, ο Παρθένιος Κιρμίτσης και ο Χριστάκης Χαραλάμπους. Γράφει επίσης και ο Πολύκαρπος Σαλάτας, ο οποίος, σαν Γραμματέας του «Συμβουλίου Χαραλάμπους» είχε υπογράψει το μεγαλύτερο μέρος των πρώτων Πρακτικών της περιόδου 1948-1950. Ο Σαλάτας, όμως, ήταν Πρόεδρος του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου όταν ετοιμάσθηκε κι εκδόθηκε το Λεύκωμα και συνεπώς βρισκόταν στην πολύ πλεονεκτική θέση να έχει στη διάθεσή του (αν ήθελε) τα Πρακτικά τόσο των Συνεδριάσεων όσο και των Γενικών Συνελεύσεων, όπως επίσης και ολόκληρη την αλληλογραφία. Όμως τόσο αυτός όσο και οι Κυκκώτης και Κιρμίτσης φαίνεται ότι βασίστηκαν κατ' εξοχή στη μνήμη τους, ενώ ο Χαραλάμπους οπωσδήποτε χρησιμοποίησε γραπτά στοιχεία που βρίσκονταν στην κατοχή ή στη διάθεσή του. Όπως και νάχει το πράγμα, όμως, όταν κανείς γράφει ιστορία, στην οποία πρωταγωνιστής είναι ο ίδιος, είναι πολύ φυσικό να σταχυολογεί ή να φωτίζει εκείνα μόνο τα γεγονότα, όσα θα δικαιολογούν τις πράξεις του ή θα τον εμφανίζουν σαν το πρωτεργάτη ενός γεγονότος και σαν τον αρχιτέκτονα ενός δημιουργήματος.

Ο ερευνητής όμως σήμερα έχει στη διάθεσή του και στοιχεία, τα οποία οι πρωταγωνιστές της εποχής εκείνης είτε αγνοούσαν εντελώς την ύπαρξή τους είτε απλώς την υποψιάζονταν. Τέτοια στοιχεία αποτελούν, όπως είδαμε, οι επιστολές και το Ημερολόγιο του Γερμανού, αλλά κάποτε και έμμεσες αναφορές σ' άλλα γραπτά μνημεία, τα οποία δεν θα υποψιαζόταν κανείς ότι θα είχαν σχέση με τη δημιουργία του ναού. Τέτοια στοιχεία είναι, για παράδειγμα, μερικά έγγραφα που αναφέρονται στον Ιερόθεο Κυκκώτη, μερικά από τα οποία έχουμε ήδη καταγράψει πιο πάνω. Υπάρχει όμως ένα ανέκδοτο, εξ όσων γνωρίζουμε, έγγραφο του Γερμανού προς τον τότε Έλληνα Πρέσβυ στο Λονδίνο Β. Μόστρα, το οποίο αποκαλύπτει πολλά, έστω και έμμεσα, για την ίδρυση του ναού, έστω και αν το έγγραφο αναφέρεται στον Κυκκώτη. Το παραθέτουμε αυτούσιο και χωρίς σχόλια, γιατί τα συμπεράσματα βγαίνουν μόνα τους:

Αγαπητέ κ. Β. Μόστρα,

Μετά προσοχής, ώς εικός, διεξήλθον το υπόμνημα του αξ. Στρατ. Ακολούθου περί της ιδρύσεως β΄ Εκ/σίας, εν Λονδίνω. Η Ι. Μητρόπολις δεόντως εξετίμησε την εκκλ. ανάγκην της ιδρύσεως β΄ Εκ/λησίας, ενέκρινε την ίδρυσιν αυτής και συνέδραμε εις την απόκτησιν άνευ αμοιβής του Αγγλικανού Ναού των Αγ. Πάντων δι' ευγενούς παραχωρήσεως του Επισκόπου Λονδίνου επί διετίαν άνευ ενοικίου και μετά της αδείας όπως διαρρυθμίσωμεν ορθοδόξως τον Ναόν άνευ βλάβης του κτιρίου. Ποίοι λόγοι έπεισαν τους λαβόντας την πρωτοβουλίαν Κυπρίους αγνοώ. Είναι όμως βέβαιον ότι εις το πρώτον Συμβούλιον εξελέγησαν και τινες Κομμουνισταί, οίτινες εσκέφθησαν ίσως να χρησιμοποιήσωσι την Εκκλησίαν ορμητήριον διά τους αντιπατριωτικούς σκοπούς αυτών. Ευτυχώς ο καθηγητής κ. Χαραλάμπους, όστις έσχε την πρωτοβουλίαν της ιδρύσεως, εξελέγη και Πρόεδρος του Συμβουλίου, ακραιφνής δε πατριώτης, διηύθυνε καλώς μέχρι σήμερον τας συνεδρίας και επέτυχε τους κατά σειράν παραιτηθέντας Κομμουνιστάς ή συνοδοιπόρους, ν' αντικαταστήση δι' εθνικοφρόνων, ούτως ώστε το σημερινόν Εκκλ. Συμβούλιον ν' αποτελή συμπαγή αντικομμουνιστικόν όγκον.

Συμφωνώ πλήρως ότι η κομμουνιστική εφημερίς «Βήμα» καταβάλλει πάσαν προσπάθειαν διά να προσελκύση και άλλους Κυπρίους εις την παράταξιν των Κομμουνιστών και δεν ευρίσκει αντίρροπον παρόμοιον όργανον. Η Θρησκ. Αδελφότης Κυπρίων «ο Απ. Βαρνάβας» βαδίζει κατά τά άλλα επί πατριωτικού προγράμματος, δεν ημπορεί όμως ν' αντιδράση επαρκώς εις την προπαγάνδαν του «Βήματος», διότι λόγω του Βρετανικού ονόματος αυτής και της υποστηρίξεως ής έτυχε διά την χρήσιν του Οίκου Κύπρου, Cyprus House, δεν εμφανίζει κέντρον εθνικής αντιδράσεως. Εντεύθεν και η ανάγκη, όπως γίνη τι γενναιότερον προς αντιμετώπισιν του Κομμουνισμού, είναι καταφανής.

Ατυχώς ο Ιερ. Κυκκώτης και μετά την απόλυσιν αυτού εκ του Καθεδρικού Ναού, ειργάσθη διά την ίδρυσιν της νέας Εκκλησίας πρώτον ίνα εξασφαλίση εις εαυτόν μίαν εκκλ. θέσιν και έπειτα ίνα εξυπηρετήση και τα κομμουνιστικά σχέδια των φίλων αυτού, εις ά και αυτός πρόσκειται, ως εκ πολλών γεγονότων καταδεικνύεται, μεταξύ των οποίων η συμμετοχή του εις το ΑΚΕΛ και εις την κομμουνίζουσαν «Ελλ. Δημοκρατικήν Ένωσιν». Η τελευταία γενομένη απομάκρυνσις και του εξαδέλφου αυτού Ιωαννίδου από του Εκκλ. Συμβουλίου ματαιώνει πάσαν προσπάθειαν αυτού να υπεισέλθη εις την Εκκλησίαν και να χρησιμοποιήση αυτήν διά κομμουνιστικούς σκοπούς.

Ως προς τους επαίνους περί του κ. Χαραλάμπους ως εθνικόφρονος, είμαι πλήρως σύμφωνος. Αι πληροφορίαι όμως του κ. Στρατ. Ακολούθου περί συστάσεως του Εκκλ. Συμβουλίου είναι καθυστερημέναι διότι προ ολίγων ημερών το νέον Εκκλ. Συμβούλιον καταρτισθέν μετά τας παραιτήσεις και αντικαταστάσεις εξ αγνών εθνικοφρόνων, μ' επεσκέφθη και συνειργάσθη περί ζητημάτων αφορόντων την Εκκλησίαν αυτών. Το Εκκλ. Συμβούλιον αποτελείται εκ των εξής Κυπρίων. (Σημ. Τα ονόματα αναγράφονται ιδιοχείρως). Χρ. Χαραλάμπους Προέδρου, Σάββα Κοκκίνου Αντιπροέδρου, Παν. Παπαδοπούλου Ταμίου, Χρ. Κουλέρμου Γραμματέως, Ο. Χαπίπη, Παν. Ρούσου, Παύλ. Κουμή.

Περί της ανταποκρίσεως προς την «Ελευθερίαν» Κύπρου και της εντεύθεν επακολουθησάσης διαμάχης εν τω Εκκλ. Συμβουλίω, επληροφορήθην τα καθέκαστα εγκαίρως παρά του κ. Προέδρου, αλλά μετά την ματαίωσιν της συνεδρίας και την επακολουθήσασαν παραίτησιν του κ. Παντελίδη και ενός συμφρονούντος μετ' αυτού, ο κίνδυνος εξ υπερτερήσεως των απόψεων των κομμουνιστών παρεκάμφθη.

Όσα μετά ταύτα αναφέρει η Έκθεσις, ότι υπάρχουν κύκλοι δυσμενώς διακείμενοι προς την ύπαρξιν β΄ Εκκλησίας, αληθεύει δυστυχώς. Ο Προϊστάμενος του Καθεδρικού Ναού, παρά την αντίθετον γνώμην της Επιτροπής αυτού, ίσως εν τη ιδιότητι αυτού ως Προέδρου της Κυπριακής Αδελφότητος και τα μέλη του Συμβουλίου αυτής και απ' αρχής αντέδρασαν εις την ίδρυσιν της β΄ Εκκλησίας, ο μέν εκ του αφανούς, οι δε εκ του φανερού κατά τας προκαταρκτικάς Συνελεύσεις, και μέχρι του νυν εξακολουθούσι την αρνητικήν αυτών στάσιν. Έπραξαν

και πράττουσι τούτο, διότι εφοβούντο μη η Εκκλησία θ' απέβαινε κέντρον κομμουνιστικόν, ή διότι αφηρείτο απ' αυτών η δόξα της ιδρύσεως και του γοήτρου της Αδελφότητος ή και διότι, ως ισχυρίσθησαν, η ίδρυσις Εκκλησίας παρεκώλυε την ίδρυσιν Σχολείου ως μάλλον επείγοντος; Αγνοώ. Ο κίνδυνος εκ της ελλείψεως επαρκών μελών προς συντήρησιν της Εκκλησίας, κατ' εμήν γνώμην, είναι υπερβολικός. Εκ της τελευταίας μετά των συμβούλων συνομιλίας απεκόμισα την εντύπωσιν ότι υπάρχει τις παραμέλησις περί την είσπραξιν των δωρεών και των ετησίων συνδρομών ως και των δικαιωμάτων του ναού, έλλειψις καλής οργανώσεως, ήτις ελπίζεται ότι θα διορθωθή διά του διορισμού Γραμματέως και εισπράκτορος του Ψάλτου της Εκκλησίας, ωσαύτως Κυπρίου.

Η αντικατάστασις των παραιτηθέντων γενομένη κατά τον εγκριθέντα υπ' εμού και ήδη εκδοθέντα Κανονισμόν υπό των υπολοίπων μελών του Συμβουλίου όντων εν απαρτία, δεν κατέστησεν αναγκαίαν την σύγκλησιν Γεν. Συνελεύσεως ουδέ την άμεσον επέμβασιν του Επισκόπου αρνουμένου την έγκρισιν μέλους αναφανδόν κομμουνίζοντος. Άλλως έχουσι τα πράγματα προκειμένου περί της τακτικής Γ. Συνελεύσεως ήτις πρόκειται κατά τον Κανονισμόν να συγκληθή τέλος Νοεμβρίου. Κατά τας πληροφορίας και του κ. Στρ. Ακολούθου, η πλειοψηφία του εκκλησιάσματος είναι εχθρική προς τον Κομμουνισμόν. Κατά την μετά του κ. Προέδρου και των μελών του Συμβουλίου συνομιλίαν παρετήρησα ότι ούτοι είναι αισιόδοξοι περί της εκβάσεως της Γεν. Συνελεύσεως, διά την οποίαν θα καταρτίσωσιν ισχυρόν συνδυασμόν εξ ομοφρόνων. Ο φόβος όστις εκφράζεται ότι διά χρημάτων δύναται να εξαγορασθώσι ψήφοι, δεν δικαιολογείται, διότι χρειάζεται είς μήν ίνα αποκτήση τις το δικαίωμα ψήφου κατά τον κανονισμόν (άρθ. 8), και ουχί ολίγας ημέρας, ουδαμώς δε εγένοντο αιτήσεις αθρόας εγγραφής. Η εγγραφή μελών εις την Εκ/σίαν και άλλων Ελλήνων και ουχί απαραιτήτως Κυπρίων είναι κατά πάντα ευκταία, αλλ' ουχί ευκόλως πραγματοποιήσιμος δεδομένης της αδιαφορίας πολλών εκ των ομογενών και της ελλείψεως ωργανωμένης προς τούτο προπαγάνδας. Δεν νομίζω ότι η μικρά ετησία συνδρομή εκ 1 λίρας δύναται ν' αποτελέση κώλυμα προς εγγραφήν και ότι είναι ανάγκη όπως το κέντρον επέλθη επίκουρον εις τούτο. Φοβούμαι μάλλον μη τοιούτο τι, φθάνον εις τας ακοάς των Κομμουνιστών, βλάψη την εθνικήν υπόθεσιν.

Μετά τιμής και αγάπης,
διάπυρος ευχέτης

Λονδίνον τη 3.11.1948

(επειδή είναι αντίγραφο, δεν υπάρχει υπογραφή)

Όπως είναι προφανές, το έγγραφο αυτό του Μητροπολίτη Γερμανού προς τον Έλληνα Πρεσβευτή Β. Μόστρα απαντά σ' όλα τα ερωτήματα γύρω και από τον Ιερόθεο Κυκκώτη και τις διαδοχικές παραιτήσεις των περισσοτέρων από τους πρωτεργάτες στην κίνηση και στην τελική πραγματοποίηση των προσπαθειών των Ελληνοκυπρίων του Λονδίνου να δημιουργήσουν έναν δικό τους Ναό. Δυστυχώς, όπως είδαμε, ο Γερμανός επέστρεψε όλα τα έγγραφα που είχε θέσει στη διάθεσή του ο Μόστρας και έτσι δεν γνωρίζουμε τις ακριβείς απόψεις του Στρατιωτικού Ακολούθου της Ελληνικής Πρεσβείας ούτε και το περιεχόμενο του Φακέλλου σε βάρος του Ιεροθέου και των άλλων υποτιθέμενων Κομμουνιστών και των συνοδοιπόρων τους. Το βέβαιο, πάντως, είναι ότι ο Ιερόθεος Κυκκώτης απελύθη πράγματι από την Αγία Σοφία κατόπιν παραστάσεων της Ελληνικής Πρεσβείας και εν πλήρει γνώσει του Μητροπολίτη Γερμανού, ο οποίος δεν πίστεψε ουδ' επί στιγμή είτε τη «Δήλωση» είτε το «Υπόμνημα» του Κυκκώτη της 10ης Μαρτίου 1948, ότι δηλαδή ουδέποτε είτε υπήρξε είτε υπεστήριξε τον Κομμουνισμό, αλλ' απλώς και αδιαλείπτως εργαζόταν για την Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα. Πάντως ο Ιερόθεος διέκοψε και με τους Αγ. Πάντες μετά τον Μάρτη του 1948. Η ελπίδα του να διορισθεί εκεί εξανεμίστηκε μετά τον διορισμό του Κιρμίτση.

(συνεχίζεται)

Χάρης Μεττής

Ἐγκαίνια Ναοῦ στό Nottingham

Τήν Κυριακή, 12 Μαρτίου 1989, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Γρηγόριος μετέβη στήν πόλη Nottingham ὅπου τέλεσε τά ἐγκαίνια τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Παναγίας Ἐλεούσης. Πλῆθος κόσμου τόσο ἀπό το Nottingham, ὅσο καί ἀπό τίς γειτονικές πόλεις, κατάκλυσαν ἀπό τό Σάββατο τήν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία εἶχε κατάλληλα προετοιμασθεῖ ἀπό τούς κοινοτικούς ἄρχοντες καί τόν ἱερέα π. Π. Παναγόπουλο.

Ἀπό τά ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας τῆς Ἐλεούσης εἰς Nottingham (12.3.1989).

Στήν ἴδια πόλη ὀργανώθηκε τό Σάββατο, 25 Μαρτίου 1989, εἰδικό συνέδριο - σεμινάριο γιά τούς ὡρομισθίους δασκάλους πού ὑπηρετοῦν στά Ἑλληνικά Κοινοτικά Σχολεῖα τοῦ Nottingham, τοῦ Mansfield, τοῦ Coventry. Τήν Ἀρχιεπισκοπή ἐκπροσώπησε ὁ καθηγητής κ. Χάρης Μεττής, ὁ ὁποῖος καί μίλησε μέ θέμα «Ἡ ἀποστολή του Παροικιακοῦ Σχολείου στή Μ. Βρετανία». Μαζί μέ τόν Μεττῆ μετέβη στό Nottingham καί ὁ δάσκαλος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἀποστολῆς κ. Δημήτρης Ἀντωνακόπουλος, ὁ ὁποῖος μίλησε γύρω ἀπό τά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν οἱ δάσκαλοι τῶν Παροικιακῶν Σχολείων καί τούς τρόπους ἐπίλυσής των.

Στιγμιότυπο ἀπό τό Συνέδριο γιά τήν Παροικιακή Ἐκπαίδευση πού ἔγινε στό Nottingham στίς 25 Μαρτίου 1989.

Οἱ ὡρομίσθιοι δάσκαλοι πού ὑπηρετοῦν στά σχολεῖα τῶν Midlands ζήτησαν ὅπως τούς ἀποσταλεῖ εἰδικό διδακτικό καί ἄλλο ὑλικό. Ἐπίσης ὅπως πραγματοποιοῦνται συχνότερες ἐπαφές τῆς Ἐπαρχίας μέ τό Κέντρο. Ἀπό πλευρᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καί ΚΕΣ ζητήθηκε ὅτι θ' ἀποσταλοῦν πρός τίς Κοινότητες πού τό ζητήσουν ἀριθμός βιντεοταινιῶν καί βιβλία σχετικά μέ τή διδασκαλία τῶν Ἑλληνικῶν σέ ὅλα τά ἐπίπεδα μόρφωσης τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων.

Ἀπό πρόσφατη ἐπίσκεψη τοῦ Σεβασμιωτάτου στό Ἑλληνικό Σχολεῖο τῆς Κοινότητος Ἁγίων Ἐλευθερίου καί Λουκᾶ στό Leyton τοῦ Ἀνατολικοῦ Λονδίνου.

Ιστορικά της Ελληνορθόδοξης Κοινότητας στο Cardiff

Α. Η ίδρυση της Κοινότητας

Η ιστορία του Ελληνισμού στο Cardiff είναι αρκετά μεγάλη, θάλεγε κανείς, σε σχέση με τις ελληνικές Παροικίες των άλλων πόλεων ή περιοχών της Μεγ. Βρετανίας. Υπάρχουν μερικές ενδείξεις για την παρουσία Ελλήνων στην περιοχή του Cardiff τον προηγούμενο (19ο) αιώνα. Δυστυχώς όμως δεν διασώζονται σημαντικές αποδείξεις γι' αυτό. Εκείνο πάντως που είναι βέβαιο είναι πως, επίσημη Ελληνική ή Ελληνορθόδοξη Κοινότητα στην ίδια περιοχή, κατά τον 19ο αιώνα, σίγουρα δεν υφίσταται.

Το πρώτο επίσημο έγγραφο για την Κοινότητα είναι αυτό που ήρθε από το Οικουμενικό Πατριαρχείο, το 1903. Με το έγγραφο αυτό ιδρύεται επίσημα πια η Εκκλησία και η Ελληνορθόδοξη Κοινότητα του Cardiff. Επειδή το κείμενο του εγγράφου είναι άφθαστης γλωσσικής ομορφιάς (όπως όλα τα κείμενα βέβαια που προέρχονται από το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο), θεωρούμε απαραίτητη την παρουσίασή του σ' αυτό το σημείο.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Αριθ. Πρωτ.
3384 1903.

Οι εν τη πόλει Κάρδιφ της Αγγλίας οικούντες ευσεβείς και ορθόδοξοι χριστιανοί οι την εθνικήν μεν καταγωγήν Έλληνες, τω πνεύματι δε τέκνα αγαπητά της ημών Ορθοδόξου του Χριστού Εκκλησίας, ζήλου ενθέου εμφορούμενοι, και τα πατρώα τίμια αγαθά, θρησκείαν τε και γλώσσαν και ιεράς παραδόσεις περισώσαι εν εαυτοίς και τηρήσαι απαρεγκλίτως εφιέμενοι, πρώτον μεν υπό την πνευματικήν ηγεσίαν του αιδεσιμωτάτου ιερέως κυρ Ιωάννου Γεωργιάδου, ιδίαν συνεστήσαντο χριστιανικήν Ορθόδοξον Κοινότητα και ιερόν έπηξαν οίκον της του Θεού λατρείας ως κέντρον Θρησκευτικού και πνευματικού βίου, συνενούν μεν αυτούς τω αρρήκτω της αδελφικής αγάπης συνδέσμω, στερεούν δ' αυτούς εν τη πίστει και τοις έργοις της πίστεως. Είτα δε την του ιερού σκοπού πλήρωσιν εμπεδώσαι εφιέμενοι, συνωδά τη τε ευαγγελική διδασκαλία, καθ' ην «οι πολλοί εν σώμα εσμέν εν Χριστώ», καί «αυτός εστιν η κεφαλή του σώματος, της Εκκλησίας», και ταις Αποστολικαίς και κανονικαίς διατάξεσι, καθ' ας οι εν τη διασπορά πιστοί ουκ απολελυμένοι οφείλουσι μένειν, αλλά συντεταγμένοι εις Θεοσεβείς παροικίας υποκειμένας τοις Επισκόποις των αγίων του Θεού Εκκλησιών, υπ' αυτών εν τη οδώ της ευσεβείας καθοδηγούμενοι, υιϊκήν αίτησιν ημίν υπέβαλον, την πνευματικήν προστασίαν της Μητρός αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας εκλιπαρούντες και την διοικητικήν απ' αυτής εξάρτησιν ικετευτικώς εξαιτούμενοι. Την αίτησιν τοίνυν ταύτην ως κανονικήν, άμα δε νόμιμόν τε και εύλογον εγκρίναντες και αποδεξάμενοι έγνωμεν επιδαψιλεύσαι το αιτούμενον, οφειλήν έχοντες προνοείν και φροντίζειν μη μόνον των εν τη καθ' ημάς διοικήσει πιστών, αλλά και των αλλαχού της Οικουμένης των μη υποκειμένων ετέρω τινί της Ορθοδόξου Εκκλησίας Επισκόπω. Διο δη η Μετριότης Ημών μετά των περί Ημάς Ιερωτάτων Αρχιερέων και υπερτίμων των εν αγίω Πνεύματι αγαπητών ημίν αδελφών και συλλειτουργών αποφαινόμεθα εξαρτάσθαι εφεξής την εν Κάρδιφ της Αγγλίας εκκλησίαν και κοινότητα των Ορθοδόξων Χριστιανών των Ελληνικήν εχόντων την γλώσσαν και την καταγωγήν από του καθ' ημάς Αγιωτάτου Αποστολικού και Πατριαρχικού Οικουμενικού Θρόνου της Κωνσταντινουπόλεως, τη πνευματική δε και εκκλησιαστική αυτής διοικήσει υποκείσθαι και προς αυτήν εν πάση ανάγκη απ' ευθείας αναφέρεσθαι και παρ' αυτής αιτείσθαι το θείον και άγιον Μύρον και τον αγιάζοντα αυτούς ιερόν κλήρον, ασμένως τε αποδέχεσθαι την προς φυλακήν της Ορθοδόξου πίστεως και των Αποστολικών και πατρικών ιερών Κανόνων μητρικήν της Εκκλησίας επιτήρησιν και εποπτείαν και πάσαν αυτής εν ανάγκη προτροπήν και παραίνεσιν εν υιϊκή αφοσιώσει και πειθαρχία ευαγγελική εγκολπούσθαι και εκτελείν. Εις πίστωσιν τοίνυν τούτου και διηνεκή την εμπέδωσιν η παρούσα εγένετο ημετέρα Πατριαρχική και Συνοδική εν μεμβράναις Πράξις, αποσταλείσα τω οσιωτάτω ιερατικώς προϊσταμένω και τοις εντιμοτάτοις κυρίοις επιτρόποις της διαληφθείσης ευσεβούς Κοινότητος, αντίγραφον δ' αυτής κατεστρώθη εν τω ιερώ Κώδικι της καθ' ἡμᾶς Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας.

Εν έτει Σωτηρίω 1903, κατά μήνα Ιούνιον
Επινεμήσεως Αης.
Υπογραφή του Οικ. Πατριάρχη Ιωακείμ Γ'
Υπογραφές των Συνοδικών Αρχιερέων

Αυτό ήταν το υπέροχο εκείνο κείμενο του εγγράφου με το οποίο συστήνεται επίσημα στο Cardiff Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα, αλλά και Εκκλησία. Η Κοινότητα αυτή θα εξαρτώνταν στο εξής κατευθείαν από το Οικουμενικόν Πατριαρχείο.

Τό κοινοτικό κτίριο τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἁγίου Νικολάου Κάρντιφ. Στό ἰσόγειο στεγάζεται τό Ἑλληνικό Σχολεῖο καί ὑπάρχει μεγάλη αἴθουσα συνεδριάσεων, ἐνῶ στόν πρῶτο ὄροφο εἶναι τό Πρεσβυτερεῖο.

Δυστυχώς δεν σώζεται αντίγραφο της αιτήσεως των μελών της Κοινότητας προς το Πατριαρχείο, με το οποίο ζητούσαν την επικύρωση της ίδρυσης της Κοινότητας αυτής. Σε αυτό θα μπορούσαμε να διακρίνουμε τα ονόματα των πρώτων μελών της Ελληνικής Παροικίας της Νότιας Ουαλίας, και ίσως και τους άρχοντες αυτής.

Όπως όμως θα διαπιστώσουμε παρακάτω, μπορούμε να ανακαλύψουμε κάποια σημαντικά —για την ιστορία της Κοινότητας— πρόσωπα, των οποίων οι υπογραφές παρουσιάζονται σε έγγραφα όχι πολύ μεταγενέστερης εποχής από αυτό του Οικ. Πατριαρχείου.

Το πρωτότυπο του παραπάνω εγγράφου διατηρείται στα γραφεία της Ελληνορθόδοξης Αρχιεπισκοπής στο Λονδίνο. Εκεί δόθηκε από τους άρχοντες της Κοινότητας του Cardiff, την 1η Φεβρουαρίου 1969, για καλύτερη φύλαξη.

Β. Η οικοδόμηση του Ιερού Ναού και του Κοινοτικού κτιρίου

Μετά την επίσημη ίδρυση της Κοινότητας, το πρώτο μέλημα των παροίκων ήταν να κατασκευάσουν Ιερό Ναό. Τα πρώτα όμως χρόνια, όταν δεν υπήρχε Ναός, και αφού έπρεπε να εξυπηρετηθούν οι λειτουργικές ανάγκες των Ελλήνων της περιοχής, είχε ενοικιαστεί ένα κτίριο, στο λιμάνι του Cardiff, και τελούνταν οι Ιερές Ακολουθίες μέσα σ' αυτό.

Ο λόγος για τον οποίο τα πάντα στην Ελληνική Κοινότητα του Cardiff είχαν κέντρο το λιμάνι είναι ότι όλοι οι τότε κάτοικοι της Κοινότητας ήταν ασχολούμενοι με ναυτικές εργασίες. Μερικοί απ' αυτούς ήταν εφοπλιστές, άλλοι καπεταναίοι, ενώ ίσως οι περισσότεροι ήταν απλοί ναυτικοί. Αξίζει να σημειωθεί πως όλες οι παλαιές οικογένειες της περιοχής είχαν, ή και συνεχίζουν ακόμα να έχουν κάποια σχέση με την «θάλασσα».

Αγωνιζόμενοι, λοιπόν, οι ευσεβείς πρόγονοί μας για να δημιουργήσουν έναν όμορφο Ναό στο Cardiff, κατάφεραν το 1905 να βρουν έναν κατάλληλο χώρο, ο οποίος ήταν πάλι κοντά στο λιμάνι. Ο χώρος αυτός ενοικιάστηκε τότε, από τους άρχοντες της Κοινότητας, για 99 χρόνια. Ημερομηνία έναρξης θεωρήθηκε η 29η Σεπτεμβρίου 1905, παρ' ότι το τελικό συμβόλαιο (Lease) υπογράφηκε την 11η Νοεμβρίου 1907. Το ποσόν του ενοικίου που καθορίστηκε να πληρώνεται ήταν £2 τό χρόνο.

Στο συμβόλαιο που υπογράφηκε μπορούμε να διακρίνουμε τις υπογραφές, και φυσικά τα ονόματα, των πρώτων αρχόντων της Κοινότητας. Η Πράξη, επίσημα, συντάχθηκε μεταξύ:

α. του Most Honourable John the Marquis of Bute και
β. του Μιλτιάδη Ραφαήλ και άλλων.

Οι «άλλοι», που αναφέρονται εδώ, υπέγραψαν και αυτοί την Πράξη. Είναι δε οι παρακάτω, σύμφωνα με την σειρά αναγραφής των ονομάτων τους στο συμβόλαιο: Δημήτριος Λογοθέτης, Αλέξανδρος Δημητρίου Αξαρλής, Αναστάσιος Διονυσίου Καλλίνικος και Αρχιμανδρίτης Νεόφυτος Καλογεράς.

Το συμβόλαιο αυτό βρίσκεται μέχρι σήμερα (Ιανουάριος 1989) σε ισχύ, για τον λόγο ότι η Κοινότητα δεν έχει αποκτήσει ακόμα το freehold της γης, την οποία ενοικίασε το 1905.

Αφού ολοκληρώθηκαν οι ουσιαστικές διαδικασίες (γιατί οι τυπικές έληξαν με κάποια χρονική καθυστέρηση), ο Ελληνισμός του Cardiff θεώρησε μεγάλη του υποχρέωση να ξεκινήσει άμεσα την οικοδόμηση των κτιρίων, πάνω στην γη την οποία είχε ενοικιάσει.

π. Αναστάσιος Σαλαπάτας.

(συνεχίζεται)

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ 25η ΜΑΡΤΙΟΥ 1821 ΚΑΙ ΤΗΝ 1η ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955

Την Τετάρτη, 8 Μαρτίου 1989, ὕστερα ἀπό πρωτοβουλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Γρηγορίου, συνῆλθαν στά Γραφεῖα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἐκπρόσωποι Κοινοτήτων καί ἄλλων Ὁμογενειακῶν Ὀργανώσεων μέ σκοπό τήν ἀνταλλαγή ἀπόψεων γιά τήν καλύτερη καί πιό συντονισμένη ὀργάνωση τῶν ἐφετινῶν Ἑορτασμῶν γιά νά τιμηθεῖ ἡ Ἐθνική Ἐπέτειος τῆς 25ης Μαρτίου 1821. Τῆς συσκέψεως προήδρευσεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος.

Στή Σύσκεψη κλήθηκαν οἱ Πρεσβεῖες Ἑλλάδος καί Κύπρου, καί ὅλες ἀνεξαιρέτως οἱ Ὁμογενειακές Ὀργανώσεις. Παρέστησαν συνολικά 65 ἀντιπρόσωποι, μεταξύ τῶν ὁποίων οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Ζηνουπόλεως Ἀρίσταρχος, Κυανέων Χρυσόστομος καί Τελμησσοῦ Χριστοφόρος, καί ὁ Σύμβουλος Τύπου τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας κ. Ἀρζόγλου.

Μετά ἀπό σύντομη εἰσαγωγή τοῦ Σεβασμιωτάτου, ὁ ὁποῖος τόνισε τή μεγάλη ἑνοποιό σημασία πού ἔχει γιά τόν Ἑλληνισμό ἡ Ἐθνική Ἐπέτειος τῆς 25ης Μαρτίου, ὑπεστήριξε ὅτι ἡ κάθε Κοινότητα καί ἡ κάθε ἄλλη Ὁμογενειακή Ὀργάνωση ὀφείλει νά τιμᾶ μέ τή δέουσα μεγαλοπρέπεια τήν Ἐπέτειο αὐτή. Ὅσο γιά τήν ὀργάνωση μιᾶς κεντρικῆς ἐκδήλωσης γιά ὅλη τήν Ὁμογένεια, ἡ πεῖρα ἀπέδειξε ὅτι τοῦτο δέν ἔχει τά ἴδια ἀποτελέσματα ὅσο οἱ τοπικές Πανηγυρικές Ἐκδηλώσεις, στίς ὁποῖες μετέχουν πολύ μεγαλύτεροι ἀριθμοί Ὁμογενῶν.

Ἀπεφασίσθη ἐπίσης ὅπως δημιουργηθεῖ ἕνα Κεντρικό Σῶμα πού θά ἔχει χαρακτῆρα μόνιμης συμβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς γιά τόν Προγραμματισμό τῶν Ἐθνικῶν καί ἄλλων Ἑορτῶν στήν Ὁμογένεια. Στό Σῶμα αὐτό κλήθηκαν νά μετάσχουν ὅλες οἱ Ὀργανώσεις, τά Σωματεῖα, οἱ Σύλλογοι καί οἱ Κοινότητες τῆς Ὁμογένειας, ὅπως ἐπίσης καί ἡ Ἑλληνική Πρεσβεία καί ἡ Ὑπάτη Ἁρμοστεία. Ἐλπίζεται ἔτσι ὅτι ἡ Ὁμογένεια στήν ὁλότητά της θά μετέχει μαζικά στίς διάφορες αὐτές ἐκδηλώσεις ὥστε τά εὐρύτερα μηνύματα καί διδάγματα τῆς Ἱστορίας μας νά καταστοῦν κτῆμα ὅσο τό δυνατό μεγαλύτερου ἀριθμοῦ Ὁμογενῶν.

Στό μεταξύ ὅμως ἔχουν ἤδη προγραμματισθεῖ ἀπό διάφορες Παροικιακές Ὀργανώσεις Ἐκδηλώσεις γιά να τιμηθεῖ τόσο ἡ μεγάλη Ἐθνική Ἐπέτειος τῆς 25ης Μαρτίου 1821, ὅσο καί ἡ ἐπέτειος τῆς 1ης Ἀπριλίου 1955. Τά Γραφεῖα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς δημοσιεύουν πιό κάτω τίς διάφορες αὐτές ἐκδηλώσεις καί προτρέπουμε ὅλους τούς Ὁμογενεῖς νά τιμήσουν μέ τήν παρουσία τους ὅσες περισσότερες ἀπό τίς ἐκδηλώσεις αὐτές δύνανται.

Κατ' ἀρχήν, στούς Ναούς θά τελεσθοῦν ἀπαραίτητα Δοξολογίες γιά τήν 25η Μαρτίου καί μνημόσυνα γιά τήν 1η Ἀπριλίου. Τά Ἑλληνικά Σχολεῖα, ἐπίσης, τοῦ ΚΕΣ ἔχουν προγραμματίσει Πανηγυρικό ἐνδοσχολικό πρόγραμμα εἴτε στίς ἰδιόκτητες αἴθουσές τους εἴτε στούς κατά τόπους Ναούς. Τό ἴδιο καί τά Σχολεῖα τῶν ἄλλων Φορέων.

Τό Ἑλληνικό Κολλέγιο Λονδίνου ὀργανώνει, ὅπως συνήθως, μεγαλοπρεπῆ Ἑορτασμό γιά τήν Ἐθνική Ἐπέτειο τῆς 25ης Μαρτίου 1821, τήν Παρασκευή, 17 Μαρτίου 1989.

Τά Ἀνεξάρτητα Ἑλληνικά Σχολεῖα ὀργανώνουν μεγάλη ἐκδήλωση στίς 18 Μαρτίου, ὥρα 6 μ.μ. στό Manor Hill School, Summers Lane, N.22, μέ ὁμιλητή τόν κ. Ν. Κόσιη.

Ἡ Ἐθνική Κυπριακή Ὁμοσπονδία Μ. Βετανίας ὀργανώνει ἐκδήλωση στίς 19 Μαρτίου, ὥρα 4.30 μ.μ. μέ ὁμιλητή τόν Ὑπουργό Ἐσωτερικῶν τῆς Κύπρου κ. Χριστόδουλο Βενιαμίν. Ἡ ἐκδήλωση θά γίνει στό New Gallery, 123 Regents Street, W.1.

Στίς 21 Μαρτίου, ὥρα 9 μ.μ., θά γίνει ἡ καθιερωμένη ἐτήσια πανηγυρική ἐκδήλωση τοῦ Greek Orthodox Charity Organisation στό ξενοδοχεῖο Inter - Continental, 1 Hamilton Place, W.1.

Τό Σάββατο, 25 Μαρτίου, στίς 7 τό βράδυ, τό ΚΕΣ ὀργανώνει Καλλιτεχνική Ἐκδήλωση στό Χώλ τῆς Κοινότητος Ἀποστόλου Βαρνάβα Wood Green μέ συμμετοχή τοῦ πολιτιστικοῦ Συλλόγου «Παρθενών» πού ἔρχεται εἰδικά γι' αὐτόν τόν σκοπό ἀπό τό Βέλγιο.

Τήν Κυριακή, 26 Μαρτίου, ἡ Ἑλληνική Πρεσβεία ὀργανώνει τήν καθιερωμένη Πανηγυρική Ἀρχιερατική Δοξολογία στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Ἁγίας Σοφίας, μέ ὁμιλητή τόν Πρέσβυ τῆς Ἑλλάδος κ. Στ. Σταθᾶτο. Τῆς Δοξολογίας θά προστεῖ ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Γρηγόριος.

Τήν Κυριακή, 2 Ἀπριλίου, ὁ ΔΗ.ΣΥ. (Ἡν. Βασιλείου), ὀργανώνει πάνδημο Μνημόσυνο ὑπέρ τῶν νεκρῶν τοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Ἀγῶνα τῆς Κύπρου (1955-1959) στόν Ἱερό Ναό Ἁγίων Πάντων Λονδίνου. Ἀκολούθως θά μιλήσει, σέ εἰδική συγκέντρωση, στό Royal National Hotel ὁ Κύπριος Βουλευτής Μανώλης Χριστοφίδης.

Τήν ἴδια ἡμέρα καί για τόν ἴδιο σκοπό ὀργανώνεται πανηγυρική συγκέντρωση καί ἑορτή στήν «Ἑστία» Birmingham.

Παρόμοιας μορφῆς πανηγυρικές δοξολογίες καί ἄλλες ἐκδηλώσεις ἔχουν προγραμματισθεῖ καί ἀπό ἄλλες ἐκτός Λονδίνου Κοινότητές μας.

Οἱ Ἐθνικές ἐπέτειοι, ὅπως γενικά καί ἡ ἱστορία τῆς Πατρίδος μας, ἀποτελοῦν τήν ἀσφαλέστερη χειραγωγία καί τόν σπουδαιότερο δάσκαλο γιά τούς σημερινούς Ἕλληνες. Τιμώντας λοιπόν καί δοξάζοντας τούς δημιουργούς καί τούς πρωταγωνιστές τῶν μεγάλων ἱστορικῶν σταθμῶν τῆς φυλῆς μας, παραδειγματιζόμαστε σέ ἔργα ἄξια τῆς καταγωγῆς καί τοῦ ὀνόματός μας. Ἄς δώσουμε λοιπόν ὅλοι τό παρόν μας στίς ἐκδηλώσεις αὐτές.

10.3.1989.

Ἀπό τά Γραφεῖα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΑΓΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ BARNET

Ἡ Ἑλληνική Κοινότητα τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης ἔθεσε σέ ἐφαρμογή τό πρό πολλοῦ σχεδιασμένο της πρόγραμμα γιά μιά διαφώτιση τῶν παροίκων μέ τήν πρώτη στήν σειρά διάλεξη μέ τό ἐπίκαιρο θέμα «Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟΥ».

Τήν διάλεξη πού ἔγινε στό Friary Hall, Christ Church, Whetstone τήν Δευτέρα, 6 Μαρτίου, 1989 καί πού σημείωσε μεγάλην ἐπιτυχία, ἔκαμε ὁ Προϊστάμενος τῆς Κοινότητος αἰδεσιμώτατος Ἀνδρέας Παναγιώτου σέ συνεργασία μέ τήν Βοηθητική Ἀδελφότητα τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης ἡ ὁποία ἐπρομήθευσε τά ἀναψυκτικά.

Ὁ αἰδεσιμώτατος ἐξήγησε τή σημασία καί τήν καθιέρωση τοῦ μνημοσύνου μέ ἱστορική ἀναφορά στήν Παλαιά Διαθήκη, τόν Ἀπόστολο Παῦλο καί τόν Ἅγιο Μακάριο καί στό τέλος ἀπάντησε σέ ἐρωτήσεις τῶν παρευρισκομένων.

Τό ἀκροατήριο ἐξέφρασε ἐνθουσιασμό, πράγμα πού ἐνθαρρύνει καί ἐνδυναμώνει τόν σκοπό καί τήν ἀνάγκη διοργάνωσης τέτοιων ἐκδηλώσεων.

Γεῦμα γιά τούς ἡλικιωμένους: Τήν Παρασκευή, 10 Μαρτίου 1989, ἡ Βοηθητική Ἀδελφότητα τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης μέ ἐπικεφαλῆς τήν Πρόεδρό της κα Χαρούλλα Σαββίδου, παρέθεσε γεῦμα γιά τούς ἡλικιωμένους. Ἐπίσημος προσκεκλημένος ἦτανε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχιμανδρίτης Ἀθανάσιος, ὁ ὁποῖος ἐχαιρέτισε τούς συνδαιτημόνες καί ἐπαίνεσε τήν ὡραία αὐτή προσπάθεια τῆς κοινότητας.

Διάλεξη: Τή Δευτέρα, 17 Ἀπριλίου 1989, στο Friary Hall στίς 7.30 μ.μ., θά πραγματοποιηθεῖ ἡ ἑπόμενη διάλεξη, τήν όοία θά δώσει ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ζηνουπόλεως κ. Ἀρίσταρχος μέ τό πάλιν ἐπίκαιρο θέμα «Η ΑΓΙΑ ΕΒΔΟΜΑΔΑ». Ὅλοι εἶναι εὐπρόσδεκτοι.

Μετά τήν διάλεξη θά προσφερθεῖ τσάϊ καί γλυκά.

Παρακαλεῖσθε ὅλοι οἱ Προϊστάμενοι τῶν ἐνοριῶν νά μᾶς στέλλετε τίς ἀνακοινώσεις σας καί τά νέα τῆς Κοινότητός σας. «Ὀρθόδοξος Κῆρυξ», 5 Craven Hill, London W2 3EN.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΣΤΟ ΒΟΡΕΙΟ ΛΟΝΔΙΝΟ

Α) ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἐδῶ καί ἀρκετά χρόνια, καί κάθε χρόνο, τήν Κυριακή τῆς Ὀρθοδοξίας πραγματοποιεῖται Πανορθόδοξος Κατανυχτικός Ἑσπερινός στό Λονδῖνο. Ἡ κοινή αὐτή προσευχή μεταξύ τῶν Ὀρθοδόξων πού διαβιοῦν στά Βρετανικά Νησιά ἀνάγει τήν ἀρχή της στίς μέρες τῆς Ποιμαντορίας τοῦ ἀειμνήστου καί μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων Ἀθηναγόρου Κοκκινάκη καί συνεχίζεται μέχρι σήμερα.

Ἡ σύναξη τούτη ἀποτελεῖ τή μοναδική φορά τοῦ ἔτους πού οἱ Ὀρθόδοξοι τῆς Μ. Βρετανίας συμπροσεύχονται συγκεντρωμένοι κάτω ἀπό τήν ἴδια στέγη. Ἡ προσέλευση καί παρουσία ἐκπροσώπων τόσων Ὀρθοδόξων προβάλλει τήν ἑνότητα πού ὑφίσταται μεταξύ μας καί προσιδιάζει πολύ πρός τό πνεῦμα τῆς ἡμέρας, ἀφοῦ γίνεται τό ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Ὀρθοδοξίας, μέρας θριάμβου τῆς Ὀρθόδοξης Πίστης μας.

Ὁ Πανορθόδοξος Ἑσπερινός ἐφέτος ἔλαβε χώρα στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Παναγίας Βορείου Λονδίνου στό Wood Green. Ἡ Ἐκκλησία ητανε καταμεστη απο κοσμο που προσῆλθε γιά τήν Ἀκολουθία τόσο ἀπό τό Λονδῖνο όσο καί ἀπό τήν Ἐπαρχία.

Στό ἐκκλησίασμα μίλησαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Ἀντώνιος Σουρώζ, τῆς Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας, καί ἐπίσης ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας κ. Γρηγόριος.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πριγκηποννήσων κ. Συμεών, μέλος τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, παρεπιδημῶν στό κλῖμα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων, παρακολούθησε τόν Ἑσπερινό συμπροσευχόμενος στό Ἱερό Βῆμα.

Ἀπό τούς Βοηθούς Ἐπισκόπους τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς παρευρέθηκαν οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Ζηνουπόλεως κ. Ἀρίσταρχος καί Νύσσης κ. Ἐλευθέριος. Οἱ προσελθόντες Ἱερεῖς ἦτανε περίπου τριάντα. Μεταξύ αὐτῶν ητανε Ἱερεῖς τῆς Ρωσσικῆς, τῆς Ἀντιοχειανῆς, τῆς Βουλγαρικῆς, τῆς Σερβικῆς, τῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας καί οἱ λοιποί Ἱερεῖς καί Διάκονοι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων.

Ἡ Κοινότητα μετά τόν Ἑσπερινό δεξιώθηκε τούς Κληρικούς καί τό Ἐκκλησίασμα προσφέροντας λιτό δεῖπνο.

Β) ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΝΕΟΙ ΑΠΟ ΤΟ ΒΕΛΓΙΟ

Τό Σάββατο, ἀνήμερα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, μιά συντροφιά ἀπό τριάντα περίπου Ἑλληνορθόδοξους νέους καί νέες, μέλη τοῦ Πολιτιστικοῦ Συλλόγου ὁ «ΠΑΡΘΕΝΩΝΑΣ» πού ἑδρεύει στό Βέλγιο, ἐπισκέφτηκαν τή μεγαλύτερη Κοινότητα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων, τήν Κοινότητα τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα Wood Green.

Ἡ πρωτοβουλία τῶν νέων χαιρετίστηκε μέ μεγάλη ἐγκαρδιότητα ἀπό τούς Κοινοτικούς Παράγοντες καί τονίστηκε ἰδιαίτερα ἡ σημασία τῆς ἐπίσκεψης γιά τή συμβολή τους στήν ἀλληλογνωριμία καί τή σφυρηλάτηση τῶν πνευματικῶν δεσμῶν καί τήν καλλιέργεια τῶν ἰδιαιτέρων μας χαρακτηριστικῶν σάν Ἑλληνορθοδόξων Παιδιῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, πού ἀποτελοῦμε ὀάσεις τῆς Ὀρθοδοξίας στόν Εὐρωπαϊκό χῶρο.

Ὅλοι αὐτοί οἱ νέοι εἶναι γεννημένοι στό Βέλγιο καί εἶναι παιδιά οἰκογενειῶν πού ἐγκαταστάθηκαν ἐκεῖ τίς τελευταῖες δεκαετίες. Παρόλο πού ὁ ἀριθμός τῶν οἰκογενειῶν, ὅπως μᾶς ἐνημέρωσε ὁ ὑπεύθυνος τῆς Ὁμάδας κ. Δημήτριος Κωστόπουλος καί οἱ ἄλλοι συνοδοί, δέν εἶναι μεγάλος, εἶναι ἄξιοι ἐπαίνων καί συγχαρητηρίων γιά τούς κόπους, τίς προσπάθειες καί τίς ἐπιτυχίες τους. Ἀρκετοί εἶναι φοιτητές Πανεπιστημίων καί ἄλλοι ἤδη Πτυχιοῦχοι.

Ἡ Κοινότητα Ἀποστόλου Βαρνάβα παρέθεσε φιλοξενία στούς ἐπισκέπτες μας μεσημέρι καί βράδυ στή μεγάλη αἴθουσα κοινωνικῶν ἐκδηλώσεων πού διαθέτει. Μαζί τους παρεκάθησε ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας κ.κ. Γρηγόριος. Ἐπίσης ὁ Ἀρχιεπισκοπικός Ἐπίτροπος καί Προϊστάμενος τῆς Κοινότητας Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. κ. Ἀθανάσιος Κ. Θεοχάρους καί ὁ Διευθυντής τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων Ἀπ. Βαρνάβα Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτ.ρος κ. Σωτήριος Γ. Παναγιωτόπουλος. Ὁ Σεβασμιώτατος εὐλόγησε τήν τράπεζα, χαιρέτισε τούς νέους, ἐπαίνεσε τήν πρωτοβουλία τους καί εὐχαρίστησε τήν Κοινότητα γιά τι φιλοξενία πού ἑτοίμασε.

Τά μέλη τοῦ «ΠΑΡΘΕΝΩΝΑ» ντυμένα μέ παραδοσιακές στολές παρουσίασαν μιά σειρά Παραδοσιακῶν Ἑλληνικῶν Χορῶν πρῶτο ἐνώπιο μεγάλου ἀριθμοῦ μαθητῶν καί μαθητριῶν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα καί δεύτερο ἐνώπιο ἐκλεχτοῦ κοινοῦ στήν Αἴθουσα τῆς Παναγίας.

Στό τέλος ἔγιναν χαιρετισμοί καί ἀνταλλαγή ἀναμνηστικῶν δώρων.

Γιά τήν ἑπόμενη, μέρα Κυριακή, ἀνέλαβαν ἀπό μέρους τῆς Κοινότητας τήν ξενάγηση τῶν ἐπισκεπτῶν, καί τώρα ἐκλεχτῶν μας φίλων, στά ἀξιοθέατα τῆς μεγαλούπολης τοῦ Λονδίνου οἱ Κυρίες Σοφία Γεωργῆ καί Ἄννα Μιχαηλίδου.

Οἱ Ὁμογενεῖς νέοι ἀπό τό Βέλγιο μέ τήν ἐπίσκεψή τους ἐγκαινίασαν μιά νέα ἐποχή ἐπικοινωνίας μεταξύ τῶν Ἑλληνορθοδόξων πού διαβιοῦν στήν Εὐρώπη. Ἔγιναν οἱ Πρόδρομοι μεταξύ μας.

Τούς συγχαίρουμε γιά τήν πρωτοβουλία καί προσβλέπουμε στή συνέχεια τῶν ἐπαφῶν μεταξύ μας.

Σημείωση: Τό Γραφεῖο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς στό Βόρειο Λονδῖνο ἱδρύθηκε ἀπό τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Γρηγορίου. Ἑδρεύει καί στεγάζεται στήν Κοινότητα Ἀποστόλου Βαρνάβα.

Περιλαβμάνει τό Γραφεῖο τοῦ Κ.Ε.Σ. τοῦ ὁποίου ἔμμισθος Γραμματέας εἶναι ὁ Θεολόγος-Καθηγητής κ. Δαμασκηνός Ἰωαννίδης καί Προϊστάμενος ὁ Ἀρχιεπισκοπικός Ἐπίτροπος Πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Ἀθανάσιος Κ. Θεοχάρους.

Οἱ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων κ. Γρηγόριος καί ὁ Μητροπολίτης Σουρώζ κ. Ἀντώνιος, οἱ Θεοφιλέστατοι Ζηνουπόλεως κ. Ἀρίσταρχος καί Νύσσης κ. Ἐλευθέριος, ὁ Εἰσηγητής τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα κ. Μιχάλης Παντελιᾶς ὁ Ἀρχιεπισκοπικός Ἐπίτροπος Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος καί κληρικοί τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καί πλῆθος κόσμου.

Σύσκεψη Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτροπειῶν στήν Ἀρχιεπισκοπή

Πρός τούς
Ἀξιοτίμους Προέδρους καί τά
Μέλη τῶν Ἐπιτροπειῶν τῶν Εὐλογημένων
Ἐκκλησιῶν καί Κοινοτήτων τῆς Ἱερᾶς
Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας.

Ἀγαπητοί μας Συνεργάτες,

Ἀπευθύνω τοῦτο τό γράμμα γιά νά σᾶς προσκαλέσω σέ ἔκτακτη καί κοινή Συνεδρία τῶν Ἐπιτροπειῶν τῶν Ἐκκλησιῶν καί Κοινοτήτων μας.

Ἡ σύσκεψη θά πραγματοποιηθεῖ τήν Κυριακή 16.4.1989 εἰς τήν αἴθουσα τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἁγίας Σοφίας Λονδίνου, Moscow Road, London W.2, τηλέφωνο 01-229 7260, στίς 4 ἀπόγευμα καί θά τελειώσει στίς 9 τό βράδυ.

Εἰς τήν σύσκεψη καλοῦνται νά λάβουν μέρος οἱ Πρόεδροι ἤ ἐκπρόσωποι κάθε Κοινότητος. Ἡ ἀντιπροσωπεία κάθε Κοινότητος δέν πρέπει νά ὑπερβαίνει τά τρία ἄτομα. Ἀπαραίτητα ὅμως πρέπει νά ἀποστείλει ἔστω καί ἕνα ἀντιπρόσωπό της ἡ κάθε Κοινότητα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἡ σύσκεψη ἔχει σκοπό νά ἀνταλλάξει σκέψεις γύρω ἀπό τήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς τήν Μεγάλη Βρετανία. Θά τήν ἀπασχολήσουν δέ τά πιό κάτω ζητήματα:

α) Ἡ καλύτερη καί βαθύτερη ὀργάνωση τῶν Κοινοτήτων μας. β) Ἀναθεώρηση καί συμπλήρωση τοῦ ὑπάρχοντος Καταστατικοῦ τῶν Κοινοτήτων καί Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. γ) Ἑλληνικό καί Κατηχητικό Σχολεῖο. Σχολικές Ἐπιτροπές. δ) Ἐκθέσεις Προέδρων. ε) Περιουσιακά στοιχεῖα τῶν Κοινοτήτων καί ἡ προστασία τους. στ) Ἐπίσκεψη τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου εἰς τήν Μεγάλη Βρετανία. ζ) Καλύτερη γνωριμία καί συμμετοχή μας εἰς τήν Ὀρθόδοξη Λατρεία μας. η) Προετοιμασία γιά τό ἑπόμενο Κληρικολαϊκό Συνέδριο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Γιά τήν διευκόλυνση τῶν ὑπευθύνων γιά τήν σύσκεψη, σᾶς παρακαλοῦμε θερμά νά συμπληρώσετε τήν ἐσώκλειστη δήλωση καί νά τήν ἀποστείλετε εἰς τήν Ἀρχιεπισκοπή.

Θά σᾶς ἀναμένουμε μέ ἰδιαίτερη χαρά. Σᾶς εὐχόμαστε ὑγεία καί καλή Σαρακοστή καί διατελοῦμε μετά πολλῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καί εὐχῶν.
27 Μαρτίου 1989.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων
καί Μ. Βρετανίας Γρηγόριος.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΧΕΝΤΟΝ

Τήν Κυριακή, 26 Φεβρουαρίου 1989, ἔγινε μέ μεγάλη ἐπιτυχία ἡ Ἀποκριάτικη Βραδυά τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου τῆς Κοινότητος Τιμίου Σταυροῦ καί Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ Hendon, στό Manor Hill School.

Στήν ὡραία ἐκδήλωση συμμετεῖχαν πολλοί γονεῖς καί φίλοι τοῦ Σχολείου μαζί μέ τά παιδιά τους, καί ὅλοι ἔμειναν ἐνθουσιασμένοι ἀπό τήν ἀτμόσφαιρα καί τήν ὀργάνωση τῆς γιορτῆς.

Κατά τό πρῶτο μέρος τῆς γιορτῆς ὁ Ἀρχιερατικός Προϊστάμενος τῆς Κοινότητος καί Διευθυντής τοῦ Σχολείου Ἐπίσκοπος Ζηνουπόλεως Ἀρίσταρχος καλωσόρισε τούς παρισταμένους καί ἀκολούθως μαθητές καί μαθήτριες τοῦ Σχολείου παρουσίασαν ἕνα σύντομο πρόγραμμα ἐθνικῶν χορῶν.

Στή συνέχεια ἀκολούθησε διαγωνισμός καλύτερης μεταμφίεσης, στόν ὁποῖο συμμετεῖχαν 40 περίπου ἄτομα καί στίς καλύτερες μεταμφιέσεις κατά ἡλικία δόθηκαν χρηματικά Βραβεῖα. Τέλος, φίλοι τοῦ Σχολείου πρόσφεραν διάφορα δῶρα πού κληρώθηκαν σέ λαχειοφόρο ἀγορά.

Ἡ Σχολική Ἐφορεία εὐχαριστεῖ θερμῶς ὅσους καταχώρησαν διαφημίσεις στό πρόγραμμα, ὅσους πρόσφεραν δῶρα γιά τήν λαχειοφόρο ἀγορά καί ὅσους ἐβοήθησαν στήν ὀργάνωση καί ἐπιτυχία τῆς ἐκδηλώσεως.

ΙΔΡΥΣΗ ΝΕΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ

Τήν Τρίτη, 28 Μαρτίου 1989, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Γρηγόριος, συνοδευόμενος ἀπό τόν ἱερέα Μάξιμο καί τούς διακόνους Σωτήριο Χαραλάμπους καί Γαβριήλ Δέλλα, ἐπεσκέφθη τήν πόλη Folkestone καί τέλεσε προηγιασμένη Θεία Λειτουργία στόν Ἀγγλικανικό Ναό All Souls.

Στή Θεία Λειτουργία προσῆλθαν σχεδόν ὅλοι οἱ Ἑλληνορθόδοξοι Χριστιανοί τῆς πόλεως τοῦ Folkestone καί τῆς γύρω περιοχῆς, οἱ ὁποῖοι καί κοινώνησαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Προσῆλθαν ἐπίσης ὁ ἱερεύς καί ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ τῆς πόλεως Margate, ὅπου ἐκκλησιάζονταν μέχρι τώρα οἱ Χριστιανοί τοῦ Folkestone.

Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ Σεβασμιώτατος μίλησε πρός τό Ἐκκλησίασμα καί κάλεσε τούς Χριστιανούς τῆς Περιοχῆς νά ἱδρύσουν δική τους Κοινότητα. Αὐτοί δέχτηκαν ὁμόφωνα καί ἐξελέγη ἀμέσως Ἐπιτροπή, τήν ὁποία ἀπετέλεσαν τά ἑξῆς πρόσωπα:

Χάρης Ἠλία (Πρόεδρος), Γεώργιος Σκορδῆς (Ταμίας), Μιχαήλ Μούζουρος (Ἀντιπρόεδρος), Ἀνδρέας Εὐαγόρου καί Παναγιώτης Ἰωάννου (Γραμματεῖς), Νίκος Κυριάκου (Σύμβουλος).

Ἀποφασίστηκε ἐπίσης ὅπως ὁ Ναός τῆς Κοινότητος ἀφιερωθεῖ εἰς τό ὄνομα τοῦ Ἀπ. Μάρκου καί τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς, ἡ δέ νεοσύστατη Ἐπιτροπή ἐπεφορτίσθη μέ τήν ὑποχρέωση νά φροντίσει γιά τήν ἐξασφάλιση τοῦ κτιρίου τοῦ ναοῦ, ὅπως ἐπίσης καί γιά σχολεῖο καί κατοικία τοῦ ἱερέα.

Ἀπό δίσκο πού περιεφέρθη συνελέγη τό ποσόν τῶν £263, τό ὁποῖο θ' ἀποτελέσει καί τό πρῶτο ταμεῖο τῆς Κοινότητος.
31.3.1989.

ΑΠΟ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΑΓΙΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ CROYDON

Ὅπως εἶναι γνωστό στήν Παροικία μας, στό Croydon καί συγκεκριμένα στήν περιοχή τοῦ Crystal Palace S.E.19 λειτουργεῖ ὁ Ἑλληνορθόδοξος Ἱερός Ναός τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης στή διεύθυνση 69A Westow Street S.E.19 Upper Norwood, Crystal Palace. Ὁ παραπάνω Ἱερός Ναός εἶναι τῆς ὁμώνυμης Κοινότητος καί ὑπάγεται στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Θυατείρων. Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ πρόκριτος ὁμογενής μας κ. Σταῦρος Ματθαίου καί Ἱερατικός Προϊστάμενος ὁ Ἠπειρώτης Θεολόγος Ἱεραπόστολος πατήρ Σπυρίδων Τράμπας.

Ἡ παραπάνω κοινότητα εἶχε μεταξύ ἄλλων τίς παρακάτω ἐκδηλώσεις καί δραστηριότητες:

Σχολεῖο: Ἡ κοινότητα τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου ἔχει ἕνα πολύ καλά ὀργανωμένο Ἑλληνικό σχολεῖο τό ὁποῖο στεγάζεται σέ ἕνα πολύ ὡραῖο κτηριακό συγκρότημα τοῦ "Norwood School" S.E.19 Crowndale και λειτουργεῖ κάθε Παρασκευή βράδυ 6-8 μ.μ. Διευθύνεται ἀπό τόν π. Σπυρίδωνα Τράμπα καί διδάσκουν δάσκαλοι τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἀποστολῆς. Στά Ἑλληνόπουλα - Κυπριόπουλα διδάσκεται ἡ μητρική μας γλῶσσα, θρησκευτικά καί ἱστορία. Κατηχητικό γίνεται στό τέλος ἀπό τόν π. Σπυρίδωνα. Ἡ κοινότητα ἔχει ἐκτός απ' αὐτό τό σχολεῖο καί ἕνα Παράρτημα γιά τά Ἑλληνοκυπριόπουλα τοῦ Bromley. Αὐτό τό σχολεῖο στεγάζεται στό φιλόξενο Χώλ τῆς Holy Trinity Church Bromley. Ὑπάρχουν μεγάλες ἐλπίδες ὅτι τό σχολικό αὐτό Παράρτημα θά συγκεντρώσει ὅλα τά παιδιά τοῦ Bromley καί θά τά βοηθήσει νά μάθουν τή γλῶσσα καί τίς παραδόσεις τῆς φυλῆς μας.

Ἀπό τό ἐρχόμενο σχολικό ἔτος προσπάθεια της, ὑπό τόν ἐξαίρετο καί ἐξέχοντα ὁμογενῆ μας Δρ Ἀνδρέα Ἀνδρέου, Σχολικῆς Ἐφορίας, εἶναι νά λειτουργήσει καί στίς αἴθουσες τῆς Ἐκκλησίας Σχολεῖο Σαββάτου καί κατηχητικό (9.30 - 12.) Μέσα στό ζεστό καί χαρούμενο περιβάλλον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ὅσα παιδιά θέλουν μποροῦν νά γραφτοῦν ἤ νά παρακολουθοῦν μαθήματα ἀπό τό σχολικό χρόνο 1989-90. Πληροφορίες δίδονται τόσο ἀπό τούς Ἐπιτρόπους τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ σχολείου, ὅσο καί ἀπό τόν διευθυντή τοῦ Σχολείου π. Σπυρίδωνα στά τηλέφωνα: 01-653 6824 ἤ 01-771 6869. Μεγάλη σημασία καί ἔμφαση δίδεται ἀπό τήν Κοινότητα στήν ἑνοποίηση ὅλων τῶν σχολείων πού λειτουργοῦν στήν περιοχή μας. Εἶναι κάτι πού ἐξυπηρετεῖ ὅλους. Κάτω ἀπό τίς θερμές καί εὐλογημένες στέγες τῆς Ἐκκλησίας χωρᾶνε ὅλοι οἱ Ἑλληνικῆς καί Κυπριακῆς καταγωγῆς συμπατριῶτες. Στό ξένο μέρος πού ζοῦμε εἶ-

ι ἀνάγκη νά εἴμαστε κάτω ἀπό τήν εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας μας ιν ἐγγυήτριας τοῦ καλοῦ, τῆς προκοπῆς καί τῆς προόδου.

ΥΚΛΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

Ὁ κύκλος (μιά χαρούμενη συντροφιά ἀνδρῶν καί γυναικῶν) προσαθεῖ μέ πολύ ζῆλο νά ἐμβαθύνει στά ὑψηλά νοήματα τῆς Ἁγίας ραφῆς καί νά θέτει σέ ἐφαρμογή τά διάφορα συνθήματα ζωῆς πού ραίνουν στό τέλος κάθε μελέτης. Κυκλάρχης ὁ πατήρ Σπυρίδων καί Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορίας τόν ἀντικαθιστᾶ ὅταν ὁ Ἱερέας πουσιάζει.

Φιλοδοξία τῆς κοινότητος νά παρακολουθοῦν τά μαθήματα τοῦ ύκλου ὅλοι ὅσοι μποροῦν κάθε πρώτη Τρίτη τοῦ μήνα, 8.15 μ.μ.

Θεῖον κήρυγμα: Κάθε Κυριακή καί σ' ὅλες τίς γιορτές γίνεται κήυγμα οἰκοδομῆς ἀπό τόν π. Σπυρίδωνα Τράμπα. Πρίν ἀπό τό κήυγμα ὁ Ἄγγλος Μοναχός Ἰάκωβος διαβάζει τό Εὐαγγέλιο καί στήν ννγλική γλῶσσα. Ἔτσι μέ τό κήρυγμα μεταδίδεται τό Εὐαγγέλιο σ' λες τίς ψυχές πού μεταλαβαίνουν κάθε Κυριακή ἀπό τήν ἁγία τοῦ εοῦ ἀποκάλυψη που ὁδηγεῖ τίς ψυχές σέ σωτήρια λιβάδια.

Βοηθητική Ἀδελφότητα: Κάθε μήνα ἡ Ἀδελφότητα, ὑπό τήν κα Ελένη Μιχαηλίδου, Πρόεδρο καί ψυχή αὐτῆς τῆς δραστηριότητας, υγκεντρώνεται σ' ἕνα ἀπό τά σπίτια τῶν μελῶν καί ἀσχολεῖται μέ α διάφορα προβλήματα τῆς ἁρμοδιότητάς της. Στήν ἀρχή ὁ π. Σπυίδων κάμνει σύντομη κατηχητική ὁμιλία. Στίς 26 τοῦ περασμένου λεβάρη ἡ Βοηθητική Ἀδελφότητα εἶχε τήν τακτική της κοινωνική Εκδήλωση, στήν ὁποία παρευρέθηκαν περί τά 250 ἄτομα. Τούς ροσκεκλημένους προσεφώνησε καί καλωσόρισε ἡ κα Ἑλένη, ἡ Πρόεδρος. Τήν Ἐκδήλωση τίμησαν ὁ Πρόεδρος τῆς κοινότητος κ. Σ. Ματθαῖος μέ τή σύζυγό του, ὁ π. Σπυρίδων μέ τήν πρεσβυτέρα του ..ά. πρόκριτοι.

Γιορτή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν: Μέ ἰδιαίτερη λαμπρότητα φέτος, ὕστερα ἀπό τίς πατρικές συστάσεις καί ἐνθαρρύνσεις τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Γρηγορίου, γιορτάστηκε καί ἀπό τήν κοινότητα τοῦ Croydon ἡ γιορτή τῶν Γραμμάτων καί τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν μέ κάθε μεγαλοπρέπεια καί λαμπρότητα. Ἔτσι τήν Παρασκευήν 27.1.89 ἔγινε ἡ γιορτή τῶν Γραμμάτων στό Ἑλληνικό Σχολεῖο παρουσία καί πολλῶν γονέων καί τῶν δασκάλων. Ἐπίκαιρα μίλησε ὁ π. Σπυρίδων καί τόνισε τόν σωστικό ρόλο τῶν πατέρων γιά τήν Ἑλληνική γλῶσσα καί τήν Παιδεία. Τό Σάββατο 28.1.89 ὁ πατήρ Σπυρίδων ἀποδέχτηκε πρόσκληση τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου τοῦ Streatham καί ἀφοῦ μίλησε στούς μαθητές καί τούς δασκάλους ἔκοψε καί τή Βασιλόπιττα τοῦ Σχολείου. Παρόντες οἱ δάσκαλοι καί πολλοί γονεῖς τῶν παιδιῶν ὡς καί πολλά ἀπό τά μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ σχολείου αὐτοῦ μέ ἐπικεφαλῆς τόν δραστήριο ὁμογενῆ μας κ. Νικόλαο Γεωργίου, Πρόεδρο, καί τήν ταμία τοῦ σχολείου καί ἐνορίτισσα τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κα Κυπρούλα Τσουλούπα.

Τήν Κυριακή 29.1.89 ἔγινε στήν Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου ἡ πανηγυρική Θεία Λειτουργία ὑπό τοῦ Πρωτ/ρου π. Σπυρίδωνος Τράμπα, τόν δέ πανηγυρικόν τῆς ἡμέρας ἐκφώνησε ὁ διαπρεπής Ἐπιστήμων καί Ἐπίτιμος Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς Δρ. Μάριος Γεωργιάδης.

2 Μαρτίου 12 τό μεσημέρι: Ἐγκαίνια (Ἁγιασμός) Παρεκκλησίου. Ὁ Σεβασμιώτατος ἀποδέχτηκε πρόσκληση τῶν ἀδελφῶν Rowland καί βοηθούμενος ἀπό τόν π. Σπυρίδωνα Τράμπα τέλεσε «ἐγαινιασμόν». Εὐλόγησε τό Παρεκκλήσιον τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου πού οἱ Rowland Bros εἶχαν τήν εὐλάβεια νά ἀνεγείρουν ἐντός τῶν ἐγκαταστάσεών των, 301/305 Whitehorse Road, West Croydon, Funeral Directors, γιά τήν ἐξυπηρέτηση τῶν ὁμοεθνῶν καί Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς περιοχῆς Croydon καί τῶν γύρω πόλεων καί χωριῶν. Μετά τήν εὐλογίαν ὁ Σεβασμιώτατος μίλησε κατάλληλα καί συγχάρηκε τούς Ἀδελφούς Rowland γιά τήν ὄντως ἀξιέπαινη πρωτοβουλία των καί δωρίζοντάς τους μιά εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως εἶπε: «Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου μας πού εἰκονίζεται σ' αὐτή τήν εἰκόνα θά λέει σ' ὅλους ὅσοι θά εἰσέρχονται σ' αὐτό τό Παρεκκλήσιο ὅτι ὑπάρχει γιά τούς Χριστιανούς ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου». Ὁ κ. Τώνης Rowland ἀντιφωνώντας εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατο, καί ἡ ὅλη χαρούμενη ἀτμόσφαιρα ἔκλεισε μέ πλουσιοπάροχο δεῖπνο πού παρετέθη ἀπό τούς Rownald Bros πρός τιμήν τοῦ Σεβασμιωτάτου καί τῶν ἄλλων προσκεκλημένων. Παρευρέθηκαν πολλοί Ὀρθόδοξοι Κύπριοι κ.λ.π. Ἕλληνες πού τόσο ἐκτιμοῦν τούς εὐσεβεῖς ἰδιοκτήτες τοῦ Παρεκκλησίου, Μεταξύ αὐτῶν ἡ Πρόεδρος τῆς Βοηθητικῆς Ἀδελφότητος «ἡ Ἁγία Ἑλένη» Κυρία Ἑλένη Μιχαηλίδου, ὁ πατήρ Ἰάκωβος, Ἄγγλος Ὀρθόδοξος Μοναχός, καί ἡ Μοναχή Φωτεινή. Ὁ Σεβασμιώτατος ἔμεινε εὐχαριστημένος γιά τήν εὐκαιρία πού τοῦ δόθηκε νά ἐπικοινωνήσει ἀκόμα μιά φορά μέ τούς ἀγαπητούς του Χριστιανούς καί συμπατριῶτες του τοῦ Croydon.

Ὀρθόδοξος Παρατηρητής.

Η ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΑ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ, READING

Ἡ Ὀρθόδοξος Κοινότης τοῦ Προφήτου Ἠλία καί τοῦ Σωτῆρος Reading - Berkshire, ἀριθμεῖ περί τίς 120 οἰκογένειες, ἡ πλειονότης τῶν ὁποίων κατάγεται ἀπό τήν κυρίως Ἑλλάδα. Ἐάν ἐπίσης κανείς προσθέσει τόν ἀριθμό τῶν Ἑλληνορθοδόξων Καθηγητῶν καί φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Reading, τότε ὁ συνολικός ἀριθμός αὐξάνεται κάθετα.

Ἡ δωδεκαετής μέχρι τώρα πάλη τῶν κατοίκων ἐνάντια τῶν ἀντιξοοτήτων, παρουσιάζει μιά ἀνιοῦσα πορεία. Στίς 17 Ἰουλίου 1977, ὁ πρώην ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηναγόρας Κοκκινάκης μετά τῆς συνοδείας του τέλεσε τήν πρώτη Θεία Λειτουργία εἰς τόν Ἀγγλικανικόν Ναόν τοῦ St. Giles, καί ἡ Κοινότης κατόρθωσε τότε νά ἔχει τουλάχιστον ἐπί μηνιαίας βάσης ἱερέα. Ἀνάμεσα στούς τότε πρώτους ἀποστόλους ὑπῆρξε καί ὁ σημερινός Σεβασμιώτατος κ.κ. Γρηγόριος, ὁ ὁποῖος μέ τό σθένος πού πάντα τόν διακρίνει, ἐπανειλημμένα προσέτρεξε πρός στήριξη τῆς Ὀρθοδόξου Κοινότητας.

Ἡ πρώτη ἐπιτροπή μέ τόν τότε Πρόεδρόν της κ. Ἰωσήφ Κοσμᾶ καί τόν ἀντιπρόεδρον κ. Γεννάδιον Σάββα, κατόρθωσεν στίς ἀρχές Φεβρουαρίου 1979 νά μεταφέρει τόν χῶρο τῆς Ἐκκλησίας εἰς τόν Ἀγγλικανικό Ναό τοῦ St. Saviour, ὅπου εἶχαν τήν ἄνεση νά τελοῦν μετά τῶν ἀποστελλομένων ἱερέων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς τή Θεία Λειτουργία κάθε Κυριακή. Δέν ἄργησαν ὅμως νά θέσουν τίς βάσεις γιά τήν ἵδρυση τοῦ Πρώτου Ἑλληνικοῦ Σχολείου, τό ὁποῖο ἄρχισε τή λειτουργία στό ἀμέσως ἐπόμενο σχολικό ἔτος, 15/9/79. Ἕνας ἀριθμός ἀπό δασκάλους προσέφεραν τότε τίς πολύτιμες ὑπηρεσίες τους πρός διάσωση καί προβολή τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας καί παράδοσης. Δυχτυχῶς, ὅμως, παρά τίς προσπάθειες, ἔμελλε τοῦτο νά ἀποσυντεθεῖ ἀργότερα, τό ἔτος 1986.

Τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1980 ἡ Κοινότης κατόρθωσε νά προχωρήσει στήν μονιμοποίηση τοῦ ἱερέα. Πρῶτος μόνιμος ἱερέας ὁ Πατήρ Λουκᾶς, τόν ὁποῖον ἀκόμη ἡ Κοινότης τιμᾶ καί θυμᾶται ἰδιαίτερα.

Ὅταν μετά παρέλευση ἐννέα περίπου χρόνων, ὁ δραστήριος σημερινός Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Ἄνθιμος Παπανδρέου καλωσόρισε τόν Σεβασμιώτατο κ.κ. Γρηγόριον, εἰς τόν Ἀγγλικανικό Ναό τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ στίς 16.3.89, μίλησε γιά ἀκράτητα αἰσθήματα χαρᾶς καί ὑπερηφάνειας. Ἡ τέλεση τοῦ ἑσπερινοῦ ὑπό τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί ἡ ὁμιλία του, ἦλθε νά θέσει ἀποφασιστικά τόν θεμέλιο λίθο γιά τήν ἀνασύσταση τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου καί τήν περαιτέρω κινητοποίηση τοῦ ἀγῶνα τῆς Κοινότητος πρός ἀπόκτηση ἰδιοκτήτου χώρου λατρείας καί προσευχῆς.

Ἤδη μέ τήν προσωπική καί πολύτιμη βοήθεια τοῦ Σεβασμιωτάτου, τό ἑλληνικό σχολεῖο τῆς κοινότητος ἐπαναλειτούργησε καί ἀπό τίς ἀρχές τοῦ Μαρτίου βαδίζει δυναμικά αὐτή τή φορά ὄχι μόνο πρός τήν ἐπιτέλεση τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἀποστολῆς του ἀλλά στήν μετατροπή του σέ κέντρο Ὀρθοδοξίας καί πολιτισμοῦ. Ὁ ἀριθμός τῶν μαθητῶν ὑπερβαίνει ἤδη τούς 15, ὁ δέ διδάσκαλός τους εἶναι ὁ κ. Κωνσταντῖνος Κόμπος τοῦ ΚΕΣ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Οἱ προσπάθειες τώρα στρέφονται πρός τήν ἐκπλήρωση τοῦ παλαιοῦ πόθου τῆς Κοινότητος, δηλαδή ν' ἀποκτήσουν ἰδιόκτητο Ναό.

Ὁ Πρόεδρος κ. Ἄνθιμος Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος ἐργάζεται σκληρά πρός αὐτή τήν κατεύθυνση, μαζί μέ τά ὑπόλοιπα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, κ. Κ. Ἰωσήφ, J. Reed κ. Ε. Πάροικος Α. Νικολάου, Μ. Χαμηλός, Κ. Calce, ἡ Δίς Σ. Νικολαΐδου καί ἡ κ. Κ. Νικολάου εἶναι σέ θέση μέ τή βοήθεια τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς νά προσφέρουν τό κάθε δυνατό.

Κωνσταντῖνος Κόμπος.

Ἀπό τήν ἐπίσκεψη στίς 16.3.1989 τοῦ Σεβασμιωτάτου στήν Κοινότητα Προφήτου Ἠλία καί Σωτῆρος Χριστοῦ, Reading. Διακρίνονται ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Ἄνθιμος Παπανδρέου καί τά μέλη τοῦ Συμβουλίου του, ὁ ἱερέας τῆς Κοινότητος πρ. Δημήτριος Ἰωάννου, ὁ δάσκαλος τῆς Κοινότητος κ. Κωνσταντῖνος Κόμπος, ὁ πρωτοψάλτης κ. Στ. Κίσσας κ.ἄ.

Message for the Season of Great Lent 1989 from the Archbishop of Thyateira and Great Britain

"The time has come: the beginning of spiritual struggles, the victory over demons, the all-powerful temperance, the angelic purity, the openness towards God. O Lord, Who lovest mankind, through this make us worthy to worship Thy Passion and Thy Holy Resurrection."

(From the Lenten Triodion)

Dear brothers and sisters,

By the Grace of God, we enter today the season of Great Lent. As we prepare ourselves for the Great Feast of Easter, the Church calls us to strive for the strengthening and deepening of our faith.

In the language of our Church, the first day of Great Lent is called "Clean Monday". This day reminds us of the season of fast which we are all called to observe by our Mother Church. On this day we enter a period filled with the rich experience and precious memories of the people of God who, like the deer, yearn to satisfy their spiritual thirst. The Church counsels us to submit ourselves to a new kind of trial worthy of Him, in whose Name all the faithful undergo all trials and sacrifices. It is Christ Himself who offers to us these special days. It is for His sake and in His Name that all Christians, from every church and every Christian group, worship, pray, fast, offer charity, forgive and repent. They forgive all, so that they may find favour with Christ the "Bridegroom" of the Church.

The forty days of Great Lent are days full of mystery and awe during which our Church paints in inspiring ways the human condition from the fall of Adam to the coming of our Lord Jesus Christ into the world. This coming of Christ reaches its peak with the glorious event of the Resurrection. Great Lent is not merely a period for fast and trial for the people of God. It is not only for common prayer and worship. It is a time set aside for that inner preparation which by the grace of the Holy Spirit makes us worthy to receive, in the fear of God, the body and Blood of our Lord. At the centre of it lies our desire to be united with Him.

Lent is also a symbolic study of the life of the Church from its foundation to our days. In particular, on the first Sunday in Lent we commemorate the Triumph of Orthodoxy when we remember and honour St John of Damascus and all the other faithful clergy and people who, by defending the veneration of the Holy Icons, re-established peace and the Orthodox faith among the Christian nations of the East.

We are called to preserve our Orthodox Faith, to proclaim it widely and to let it permeate every aspect of our life. Today, more than ever before, our world needs the witness of God's faithful children. As Christians we are called to be the "Salt of the Earth", the "Light of the World". This is especially true today, when our society is in turmoil, unable to discern the way of Truth set out by its Creator, the way of hope, love, faith, and the wonder of repentance and forgiveness.

Great Lent offers an opportunity for such renewal to all Christians who proclaim their faith in "One God, the Father, Almighty, Maker of heaven and earth". We confess "One Lord, Jesus Christ, the Son of God, begotten not made". Christ is "Light of Light, True God". We declare that "we look for the resurrection of the dead and the life of the world to come". In the spirit of this Creed the Church gathers her people in the Holy Temples to worship the Trinitarian God. She remembers and gives thanks for the great achievements of those who "through faith subdued kingdoms, wrought righteousness, obtained promises, stopped the mouths of lions,... out of weakness were made strong, waxed valiant in fight, turned to flight the armies of aliens" (Hebrews 11; 33-34).

With these thoughts in mind, dear brothers and sisters, let us strive to prepare ourselves appropriately so that we may receive Christ the "Bridegroom" and recall the events of His Passion and glorious Resurrection during Holy Week and Easter. Like the Holy Apostle Paul, we hope for the crown of victory which is promised by God, the righteous Judge, to whom be glory and honour unto the ages of ages. Amen.

† Gregorios
Archbishop of Thyateira and Great Britain.

METROPOLITAN GERMANOS STRENOPOULOS (1922-1951)

We publish below extracts from various articles which appeared in the British Press at the time of Germanos' arrival in London, and then on the occasion of his death and funeral.

The new Bishop, in his address from the throne, said that he was there first of all to minister to the people. Secondly, he had come to promote a right understanding of the position of Christians in the Near East. Thirdly, he had come with full authority from the OEcumenical Patriarch of Constantinople to promote closer relationship with the Western Church and with the prayer and hope that Reunion might eventually be achieved. He paid tribute to the Archbishop of Canterbury's "generous championship" on behalf of the persecuted Christian minorities in Asia Minor. The Primate was represented at the service by Bishop Forrest Browne (formerly Bishop of Bristol), who, vested in rochet and chimere, was given a stall immediately on the right hand of the throne. Bishop Browne's chaplain was the Rev. G.K.A. Bell, the Archbishop's domestic chaplain, and other Anglican clergy present robed, were the Rev. J.A. Douglas, the Rev. W.H. Oxley, and the Rev. H.J. Fynes-Clinton".

Archbishop Germanos is to be congratulated on having been translated by the whole of the British daily Press into the select company of distinguished men who have been distinguished by widespread obituary notices in their lifetime. The origin of the jadelike rumour was the passing of the Metroplitan Germanos of Amasia, the Ecumenical Patriarchate's Exarch of Eastern Europe – R.I.P. – whose residence was at Vienna and who had been ailing for many months. Since the Archbishop of Thyatira came to London in 1922 as the APOKPISARIOS of the Ecumenical Patriarch to the Archbishop of Canterbury, he has become both a dynamic in English religious life and a popular figure with the British public in general. The detailed Press descriptions and illustration of the Orthodox ceremony in the wedding of the Duke of Kent with Princess Marina had impressed his name and his face, which even before last November were familiar enough, on the mind of the man in the street. The services which he is rendering to the cause of Reunion and to world movements such as Faith and Order or Life and Work, make him a leader in the religious world. In fact he is *par excellence* the ambassador, and as such far better known than most ambassadors, of Eastern Christendom to English Christianity and he is as well loved for himself as he is valued for his influence and office. That *The Times* gave its correspondent's telegram a most prominent place in its foreign news of February 10th is not surprising. We could almost wish that he had not read it in his own house in Bayswater, and that it had remained uncontradicted so that we might have collected some of the biographies and appreciations, which every English paper would have published. But in all seriousness even those of us who knew at sight that the report could not be true were relieved profoundly to find it false. Among those who enquired was His Majesty the King, who we rejoice to know has conferred the K.C.V.O. upon him. In the East they say that those who learn of their own death live to a hundred. May Archbishop Germanos long be a power among us. *Eis polla ete.*"

ON THE DEATH OF GERMANOS

"For some days before the funeral Service in the Greek Cathedral of the Holy Wisdom which had been for over a quarter of a century his episcopal seat, his body lay in state in the crypt and was visited by great numbers of his flock in this country and by many friends. For those who saw his body there in its last sleep, there remains the deep impression of dignity, peace and solemnity of the Servant of Christ who had run his course, fought the fight and received his reward. On Saturday, 3rd February, the funeral took place in the

Cathedral. This service was presided over by the Metropolitan Athenagoras of the Patriarchate of Constantinople, assisted by the Archbishop of Edessa and Pella, representing the Church of Greece, Bishop Cassian from Paris, and the ArchbishopSawa of Grodno. In the throne for this occasion was the Archbishop of Canterbury attended by two chaplains (of which one was the Secretary of our Association) while the Bishop of Chichester was at his side. The Bishop of London was represented by the Bishop of Fulham and the Scottish Church by the Dean of Westminster. The Bishop of Gibraltar was also present. Representatives of the World Council of churches were given seats in choir. The service which according to the Orthodox rite consists of a series of psalms, anthems, Epistle and Gospel followed by prayer, was in Greek, Slavonic and English. The epistle in English was said by the Bishop of Chichester and the Gospel by the Archbishop of Canterbury.

In conclusion there was an allocution by the Metropolitan Athenagoras, and finally the coffin was carried out of the Cathedral for burial. On it had lain the insignia of his high ecclesiastical office and on cushions nearby the many decorations, including the Lambeth Cross, which the late Archbishop had received during his distinguished career . . . As his old friend Canon Douglas has reminded us in the press, Archbishop Germanos' first loyalty, love and service was towards the See of Constantinople, the OEcumenical Patriarchate and what has even been known to Church history as the Great Church of Christ. Archbishop Germanos' death was a great loss to the World Council of Churches, as can be seen from the following obituary: "Archbishop Germanos belonged to the generation of pioneers to whom it was given to lay the foundations of the ecumenical movement. It is not generaly known that, as Head of the Theological College at Halki, he drafted in January 1920 the well-known Encyclical of the OEcumenical Patriarchate in which the proposal was made to form a "Koinonia" of the Churches. And it is perhaps even less realised how much imagination and courage it took at the time to come forward with such a proposal and to address it to the Churches "wheresoever they be." It must have been a dramatic moment when during the preliminary meeting at Geneva in August 1920 Archbishop Söderblom, holding this encyclical in his hand, could express to its author his profound sense of gratitude for the fact that one and the same conviction had come independently to the OEcumenical Patriarchate and to leaders of the Swedish and American Churches.

It was natural that Archbishop Germanos became the foremost Orthodox leader and spokesman in both "Faith and Order," and "Life and Work." At the Stockholm Conference in 1925 of which he was a vice-chairman, he revealed his conception of the oecumenical task: "It is imperatively necessary that the idea should be revived and strengthened in the various churches that, besides the narrower notion of unity which brings together the members of any single communion and makes of them one body, there is another wider view of unity. In that wider unity, all who accept as a fundamental doctrine the revelation of God made in Jesus Christ, and who confess Him as their Lord and Saviour should not consider themselves as strangers one to another, still less as enemies, but as fellow-heirs and of the same body and partakers of His promise in Christ by the Gospel (Eph. 3:6)".

Until the very last months of his life, when he presided over a conference of leaders of Orthodox refugee Churches, and when he visited Greece and translated the Toronto statement on the nature of the World Council into Greek,, he gave a large part of his remarkable energy to the World Council of Churches. It was therefore fitting that his fellow-presidents of the World Council, assembled in London for their meeting, were able to attend the funeral service as a body and could pray in the words of the liturgy: "Like as on earth Thou constituted him a Minister in Thy Church, so do ordain him now a minister in Thy celestial altar." (The Ecumenical Review, April 1951, No. 3, p. 289).

"... For many years Archbishop Germanos was the universally recognised leader of the Orthodox group of the Ecumenical Movement. He was one of the six presidents of the World Council of Churches. Deeply rooted in the Orthodox tradition, a faithful son of the pious Greek people, he was simultaneously a doctor of several European and American universities and completely at home in the highest spheres of western learning and civilization. He was profoundly devoted to the Ecumenical Movement. I remember his role at the meetings of the Orthodox members of the Amsterdam Assembly before and during the Conference. There were delegates who came to an ecumenical gathering for the first time. Some of them were afraid of betraying the Orthodox Church. Archbishop Germanos, who presided at the meetings, calmed their spirits in his gentle manner of a good grandfather, and the Ecumenical Movement has won several new conscious members. He was a very responsible man, and his participation in the Ecumenical Movement was also a highly responsible one. When he was lying on his death bed he did not forget that he had to deliver this sermon. And it was he who a few days before passing away suggested to the authorities of this University to call on me. I know that I cannot accomplish this task as perfectly as he would. But I am grateful and honoured to obey his last wish . . . " Words by Cassianos S. Besobrassoff, then Bishop of Katani and Rector of the Orthodox Theological Institute in Paris.

ΕΠΑΦΕΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

ΜΑΡΤΙΟΣ 1989

1. Ἐπίσκεψη στό Claridge's Hotel ὅπου συναντήθηκε μέ τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας τῆς Κύπρου κ. Βασιλείου. Τόν ἐπισέφθηκαν ἡ κα Ἀργυροῦ, ἡ κα Α. Ἰωαννίδου, ὁ κ. Καραμαλλής, ὁ κ. Κ. Νικολαΐδης. Τό βράδυ παρέστη σέ ἐκδήλωση του Μάριου Παπαδόπουλου στό Barbican Centre.
2. Τέλεσε ἁγιασμό στό Ἑλλ. Ὀρθόδ. Παρεκκλήσιο τῆς Κοίμησης τῆς Παναγίας στό Croydon. Τό βράδυ παρέστη στήν ὁμιλία τοῦ Προέδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας κ. Βασιλείου, στό "Friends House".
3. Τόν ἐπισκέφθηκε ἡ κα Κομηνοῦ, ἡ κα Λ. Νικολαΐδου, ὁ κ. Χριστοδούλου, ἡ κ. Εὔη Καλοδίκη, ὁ κ. Κυλώνης, ὁ κ. Λεωνίδας Νικολόπουλος, η κα Ἑλένη Τηλεμάχου. Ἐπίσκεψη τῶν μελῶν τῆς Ionion Society στήν Ἀρχιεπισκοπή.
4. Ἐτέλεσε ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπέρ τῶν ψυχῶν (Ψυχοσάββατο). Μετέβη στό Woolverhampton ὅπου τέλεσε τούς γάμους τοῦ Λεονάρδου Λουλούδη καί τῆς Madaleine Mary. Κατόπιν παρευρέθη στίς ἐκδηλώσεις τοῦ Σωματείου Ἑλλήνων Πλοιάρχων Λονδίνου.
5. Τέλεσε τή Θ. Λειτουργία στόν Καθεδρικό Ναό τῶν Ἁγ. Πάντων ὅπου κι ἐτέλεσε μνημόσυνο τοῦ Αὐξεντίου. Τέλεσε τόν γάμο στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Ἁγίας Σοφίας τοῦ Γιώργου καί τῆς Κων/νας Ἰωσήφ καθώς καί τούς ἀρραβῶνες τοῦ Pierre καί τῆς Andre. Τό βράδυ παρέστη σέ ἐκδήλωση τῶν Ἑπτακωμιτῶν.
6. Μετάβαση στή νῆσο Jersey ὅπου παρέμεινε δυό μέρες. Λειτούργησε καί μετέσχε κοινωνικῆς ἐκδήλωσης γιά τήν ἐπέτειο τῆς 25ης Μαρτίου στήν ὁποία παρέστησαν ἐπίσης ἐκπρόσωποι τῶν κοινοτικῶν καί δημοτικῶν ἀρχῶν τοῦ νησιοῦ.
8. Ἐπιστροφή στό Λονδῖνο. Τόν ἐπισκέφθηκαν ὁ κ. Ἀνδρ. καί ἡ κα Β. Καραγεώργη. Παρέστη σέ ἐκδηλώσεις τοῦ N.L.P. Τό ἀπόγευμα προήδρευσε συνεδρίας τῶν Κοινοτικῶν Παραγόντων γιά τή διοργάνωση Ἐκδηλώσεων τῆς ἐπετείου τῆς 25ης Μαρτίου.
9. Παρεκάθησε σέ γεῦμα πού παρέθεσε ἡ κα Ἑλένη Τηλεμάχου πρός τιμή του. Κατόπιν παρέστη σέ ἐκδήλωση στήν Κοινότητα τῆς Κοιμήσεως τῆς Παναγίας στό Wood Green. Τό βράδυ παρέστη σέ ἐκδήλωση τοῦ Ἑλληνικοῦ Κολλεγίου τοῦ Λονδίνου.
10. Τόν ἐπισκέφθη ὁ κ. David Roskin, ὁ κ. Ἀνδρέας Καραγεώργης. Τό μεσημέρι παρέθεσε γεῦμα πρός τιμή τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας κ. Στεφάνου στό ὁποῖο παρεκάθησε ὁ Θεοφ. Τελμησσοῦ κ. Χριστοφόρος. Τό βράδυ παρέστη σέ ἐκδήλωση τοῦ Λυκείου Ἑλληνίδων.
11. Τέλεσε τούς γάμους τοῦ κ. Σολωμονίδη στό Παρεκκλήσιο τῆς Ἀρχιεπικοπῆς. Κατόπιν ἀνεχώρησε γιά τό Nottingham ὅπου ἐτέλεσε Μέγα Ἑσπερινό.
12. Ἐτέλεσε τή Θ. Λειτουργία καί τά Ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας τῆς Ἐλεούσης Nottingham. Κατόπιν προήδρευσε συνεδρίας τῶν Κοινοτικῶν Παραγόντων τῆς περιοχῆς ὅπου συζητήθηκαν διάφορα προβλήματα τῆς ἐκεῖ Ὁμογένειας.
13. Τέλεσε τήν κηδεία τῆς Ρεβέκας Φυλακτῆ στό Παρεκκλήσιο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Κατόπιν ἐτέλεσε τήν κηδεία τοῦ Δημήτρη Παφίτη στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Κοίμησης τῆς Θεοτόκου Βορείου Λονδίνου.

    Συνάντηση μέ τόν Μητροπολίτη Ἀντώνιο τοῦ Sourozh.
14. Τόν ἐπισκέφθηκε ἡ κα Ἰωάννου, ἡ Ἐπιτροπεία τοῦ Eastbourne, ὁ κ. Χρῆστος Μακρίδης, ὁ κ. Α. Κομνηνός, οἱ δημοσιογράφοι κ. Γλαύκος Ξένος καί Πάμπος Πολυδώρου από τήν Κύπρο. Παρέστη σέ συνεδρίαση τῶν Trustees τοῦ Ἑλληνικοῦ Κολλεγίου καθώς καί σέ ἐκδήλωση στό Commonwealth Institute. Κατόπιν τόν ἐπισκέφθηκε ὁ κ. Ζωτιάδης καί ὁ κ. Νικολάου.
15. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ κ. Ἰάσων Λουκιανός, ὁ π. Νικηφόρος Κυκκώτης, ὁ π. Ἀθ. Βακράκος, ὁ κ. Βανέζης, ἡ κα Ἄννα Ἰωαννίδου. Τό μεσημέρι παρέθεσε γεῦμα πρός τιμή τοῦ Ἁγίου Πριγκηπονήσων κ. Συμεών. Τό βράδυ ἐτέλεσε προηγιασμένη λειτουργία στόν Ἅγιο Ἐλευθέριο Leyton.
16. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ κ. Στ. Ματθαίου. Τό μεσημέρι παρευρέθη σέ ἐκδήλωση τῶν Κυριῶν τῆς Βοηθ. Ἀδελφότητος στήν Κρύπτη τῆς Ἁγίας Σοφίας. Τό βράδυ τέλεσε τήν Ἀκολουθία τῶν Χαιρετισμῶν στό Ναό τοῦ Προφ. Ἠλία καί Σωτῆρος Χριστοῦ Reading. Κατόπιν ἐπισκέφθηκε τόν Πρόεδρο τῆς ἐκεῖ Κοινότητος κ. Παπανδρέου.
17. Ὁ Σεβασμιώτατος παρέστη στή γιορτή τοῦ Ἑλληνικοῦ Κολλεγίου γιά τήν ἐπέτειο τῆς 25ης Μαρτίου 1821. Κατόπιν ἐπισκέφθηκε τήν Κοινότητα τοῦ Bristol.
18. Ἐπίσκεψη στήν Κοινότητα τοῦ Weston Super Mare. Τό ἀπόγευμα τέλεσε Βάπτιση στούς Ἁγ. Πάντες. Κατόπιν τέλεσε τό χρίσμα στό Παρεκκλήσιο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ Γρηγόρη Johnson.

    Τό βράδυ παρέστη σέ ἐκδήλωση τῶν Λευκαριτῶν Ἀγγλίας.
19. Ἐπίσκεψη στήν Κοινότητα τοῦ Brighton. Παρέστη σέ ἐκδήλωση τῆς Ἐθνικῆς Κυπριακῆς Ὁμοσπονδίας Μ. Βρετανίας γιά τόν ἑορτασμό τῆς ἐπετείου τῆς 25ης Μαρτίου ὅπου ἀπηύθυνε χαιρετισμό. Τέλεσε Βάπτιση στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Ἁγίας Σοφίας. Κατόπιν τέλεσε μνημόσυνο τοῦ Ἰωάννη Καΐρη στό Παρεκλήσιο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Μετά τέλεσε Πανορθόδοξο Ἑσπερινό στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Παναγίας Wood Green.
20. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ Ὑπουργός Ἐσωτερικῶν τῆς Κύπρου κ. Βενιαμίν, συνοδευόμενος ἀπό τόν Ὕπατο Ἁρμοστή τῆς Κύπρου κ. Παναγίδη καί ὁ κ. Σταμούλης καί ἡ κα Καστέλλη. Ἐπίσκεψη στίς Κοινότητες Torquay καί Plymouth.
21. Σύσκεψη στήν Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Plymouth, προεδρεύοντος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, σχετικά μέ τόν Καταρτισμό Νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος. Τό βράδυ παρευρέθη σέ ἐκδήλωση στό ξενοδοχεῖο Inter Continental τῆς Greek Orthodox Charity Organization.
22. Τόν ἐπισκέφθηκαν ὁ κ. Θεμ. Μπερεδήμας, ὁ κ. Π. Ἰωαννίδης, ὁ κ. Σοφοκλείδης. Τό βράδυ τέλεσε προηγιασμένη Λειτουργία στόν Ἅγιο Παντελεήμονα Harrow.
23. Τόν ἐπισκέφθηκαν ὁ κ. Μιχαήλ, ὁ κ. Γλ. Ἰωάννου, ἡ κα Ν. Τσεκούρα, ὁ κ. Σαλάτας, ὁ κ. Ἀντώνης Ἰγνατίου μαζί μέ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Margate. Τό ἀπόγευμα τέλεσε τήν κηδεία τῆς Ξανθῆς Ἀντωνίου στόν Καθεδρικό Ναό τῶν Ἁγίων Πάντων. Τό βράδυ παρεκάθησε σέ δεῖπνο πού παρέθεσε πρός τιμή του ὁ Δρ. Χαπίπης.
24. Ἐτέλεσε Θ. Λειτουργία στό Παρεκκλήσιο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.
25. Τέλεσε Θ. Λειτουργία στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Κοίμησης τῆς Παναγίας Wood Green.
26. Τέλεσε τή Θ. Λειτουργία στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Ἁγ. Σοφίας. Κατόπιν ἐτέλεσε τό γάμο τοῦ κ. Κωνσταντινίδη στόν Καθεδρικό Ναό τῶν Ἁγίων Πάντων. Τό βράδυ παρέστη σέ κοινωνική ἐκδήλωση τῆς Κοινότητας τοῦ Coventry.
27. Τέλεσε Βάπτιση στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Κοίμησης τῆς Παναγίας Wood Green. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ π. Δημήτριος Ἰωάννου.
28. Ἐπίσκεψη στήν Κοινότητα Folkestone.
29. Ἐπίσκεψη στήν Κοινότητα Colchester.
30. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ κ. Κ. Καββάδας.
31. Ἐπίσκεψη στήν Κοινότητα Eastbourne καί τέλεση τῶν Χαιρετισμῶν. Τόν ἐπεσκέφθη ὁ Μητροπολίτης Φωκίδος κ. Ἀθηναγόρας. Ἐπίσης τόν ἐπεσκέφθη ὁ Σέρ Ἀργυρός Στάκης.

HIS EMINENCE DIARY FOR THE MONTH OF MARCH 1989

1. He had a meeting with Mr. Vassiliou, the President of the Republic of Cyprus at Claridges Hotel. He was visited by Mrs. F. Argyrou, Mrs. Ioannides, Mr. Karamallis and Mr. K. Nicolaides. In the evenin he attended a recital by Marios Papadopoulos at the Barbican Centre.
2. He celebrated the blessing of the water at the Greek Orth. Chapel of the Dormition of the Mother of God, Croydon. In the evening he attended a speech at "Friends House" given by the President of the Republic of Cyprus, Mr. Vassiliou.
3. He was visited by Mrs. Kominou, Mrs. L. Nicolaidou, Mr. Christodoulou, Miss Evi Kalodiki, Mr. Kylonis, Mr. Leonidas Nicolopoulos and Mrs. Eleni Tilemachou. He met with members of the Ionian Society.
4. He celebrated Requiem Mass. He celebrated the wedding of Leonardos Louloudis and Madalein Mary at Wolverhampton. He attended the function of the London Society of Greek Sea Captains.
5. He celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of All Sains, Camden Town, and said Requiem Mass for Afxentiou. At the Cathedral of St. Sophia he celebrated the wedding of George and Constantina Iosif and also blessed the engagement of Pierre and Andre. In the evening he attended a function by members of the Eptakomi Association.
6. He paid a two-day visit to Jersey where he celebrated the Divine Liturgy and later attended the celebrations of the 25th March together with the people and the local authorities.
8. He was visited by Mr. Andreas and Mrs. V. Karagiorgi. He attended the function of the N.L.P. In the evening he presided over a meeting of the Community Leaders for the organisation of the 25th of March celebrations.
9. He visited Mrs. Eleni Tilemachou. Later he sat at dinner given in his honour by the Community of St Mary, Wood Green. In the evening he attended a function of the Hellenic College of London.
10. He was visited by Mr. David Ruskin, Mr. Andreas Karagiorgis. He gave lunch in honour of the Metropolitan Stefanos of Trifilia and Olympia at which the Bishop Christoforos of Telmissou was also present. In the evening he attended a function of the Lycion ton Ellinidon.
11. He blessed the wedding of Mr. Solomonidis in the Chapel of the Archbishopric. Later he went to Nottingham where he celebrated Vespers.
12. He consecrated the Church of Panayia the Eleousa at Nottingham and celebrated the Divine Liturgy there. Later he presided over a meeting of the Community Leaders of the area and discussed the problems of their communities.
13. He officiated at two burial Services; that of Rebbeka Philakti at the Chapel of the Annunciation and that of Demetris Paphitis at St. Mary's Church, North London. He met with Metropolitan Anthony of Sourozh.
14. He was visited by Mrs. K. Ioannou, The Committee of the Community of Eastbourne, Mr. Christos Mavrides, Mr. A. Komninos, by the Cypriot journalists Grafkos Xenos and Pambos Polydorou. He attended the meeting of the Trustees of the Hellenic College of London, and a function at the Commonwealth Institute. Later he was visited by Mr. Zotiades and Mr. Nikolaou.
15. He was visited by Mr. Iason Loukianos, Fthr. Nikiforos Kykkotis, Fthr. Athanasios Vakrakos, Mr. Vanezis, Mrs. Anna Ioannidou. He gave lunch in honour of the Metropolitan Symeon of Pringiponissa. In the evening he celebrated the Holy Liturgy of the Presunctified at St. Eleftherios, Leyton.
16. He was visited by Mr. St. Mattheou. He attended a function of the Ladies Association at St. Sophia. In the evening he celebrated the Service of the Salutation at the Church of Prophet Elias and Christ the Saviour, Reading. He then visited the President of the Community, Mr. Papandreou.
17. His Eminence attended the 25th March 1821 celebrations organised by the Hellenic College. Later on he visited the Community of Bristol.
18. He visited the Community of Weston Super Mare. Later on, he celebrated the Rite of Chrismation at the Chapel of the Annunciation for Gregory Johnson. In the evening he attended the function of the people from Lefkara in England.
19. Visit to the Community of Brighton. He attended the function of the National Cypriot Federation of Great Britain for the celebration of the remembrance of 25th March, 1821, which he addressed. He celebrated Trissagion for the late Ioannis Kairis at the Chapel of the Annunciation. Then he celebrated Panorthodox Vespers at the Cathedral of S. Mary's, Wood Green.
20. He was visited by the Cypriot Minister of Interior Mr. Veniamin accompanied by Mr Ch. Pasiardes. Also by Mr. Stamoulis and Mrs. Kastelli. He visited the Community of Torquay.
21. He presided at a meeting of the Community of St. Demetrios, Plymouth. In the evening he attended the Greek Orthodox Charity Organization function at the London Intercontinental Hotel.
22. He was visited by Mr. Themistoklis Mberedimas, Mr. P. Ioannides, Mr. H. Sophoclides. In the evening he celebrated the Divine Liturgy of the Presanctified at St. Panteleimon Harrow.
23. He was visited by Mr. Michael, Mr. Gl. Ioannou, Mrs. N. Tsekoura, Mr. Salatas, Mr. Anthony Ignatiou with members of the Committee of the Community of Margate. In the afternoon he celebrated the burial Service of Xanthi Antoniou at the Cathedral of All Saints. In the evening he attended dinner given in his honour by Dr. Habibis.
24. He celebrated Mass in the Chapel of the Archbishopric.
25. He celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of the Dormition of St. Mary, Wood Green. He baptised the child of Mr. and Mrs. Lanitis.
26. He celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of St. Sophia. Later on he blessed the wedding of Mr. Constantinides in the Cathedral of All Saints. In the evening he attended a Community function at Coventry.
27. He celebrated a Christening at St. Mary's, Wood Green. He was visited by Mr. Demetris Ioannou.
28. He visited the Community of Folkestone.
29. He visited the Community of Colchester.
30. He was visited by Mr. K. Kavadas.
31. He visited the Community of Eastbourne. He was visited by His Eminence Metropolitan Athenagoras of Fokis, and by Sir Reo Stakis.

Printed by Spectrum Print (UK) 11-12 Wharf Road, London E15 2SU Tel: 01-534 8146